

stančių rublių. Oi kokią puikų gimnaziją už tuos pinigus būtų! Bet daug Nemunas vandens nugalbės jūres, kol Lietuvoje, vieton karčiamų ir monopolijų atsiradimo mokyklos. Aš nemanau aptarti visus žagaričius, prikišdamas jiems tamsumą ir nesupratimą, berods randasi tarp jų susipratę ir apsišvietę žmonės, bet tas tiek tereikia, kiek šaukštas vandens į deguto bosą.

Jonas Kumas.
(Iš "L.U.")

IS CEDASŲ.

Ezer. pav.

Cedasų valstijoje yra dvi mokyklės: Paneimūnėje ir Onuškėje. 1905 m. mokytojai rusai buvo atstatyti, bet, prasidėjus reakcijai, vėl sugrįžo ir sėdėjo iki šiolai. Spalio 14 d. atvažiavo iš Suvalkų mokytojas lietuvis Melnikas. Į antrąją mokyklą taip pat direktoria buvo paskyrus mokytoją lietuvių, Kaupą, bet jam susirgus ir atsiskyrus, mokykla stovi uždaryta. Paneimūnės mokykloje vaikų 120 (mergaitių 40 ir berniukų 80).

Cedasų valstijoje ukininkų yra apie 1200. Aiškiai todėl matyti, kad gyventojams dviejų mokyklų per mažai. Buvo mėginama per sueigą kalbinti valstiečius į kurti trečiąją mokyklą. Valdžia leisti mokyklą įsteigti, jeigu tik patys valstiečiai norėtų tuo pasirūpinti. Ir mokyklai vieta yra labai gera, tai Cedasų karčema prie kurios priguli ir geros žemės derštinė. Ta karčema priguli gr. Krasiekienė. Jis ją parduoda už 2000 rub. Jeigu visi ukininkai būtų po 2 rb., tai jau būtų 2400 rub. ir tuomet lengvai galima būtų įkurti mokyklą.

Valstietis.
(Iš "L.U.")

IS VABALNINKŲ.

Panev. apskr.

Iš visų Lietuvos kampų eina skundų ant sargybinių suvalės, tačiau jie nei kiek nesiliauja. Ir pas mus jų žveržikumas yra tiesiog negirdėtas. Jiems, matomai, liepta buvo suminti Guodžių sodžiaus ukininką, Ulevičių, kurį teismas buvo pabaudęs pusantr mėnesio kalėjimu. Ulevičius mat dar seniausiu persuovėse vieno dvarininko sieksnį sukirstų jau malkų. Išgirdę, kad Ulevičius Singailių sodžiūje pas savo giminę miną linus, atsibaldė jie į tą sodžių. Lapkričio 7 dieną anksti rytą. Kaip tik tuoliau Ulevičius pakluonejė į Guodžius. Pamatęs tai, vienas sargybinių šovė ir užmušė jį ant vietos, net nežinodamas tikrai, kas ten eina, nes, kuomet žmonės, išsiganę, pradėjo ant jo rekti, jis dar klausė, ar ten Ulevičius ejęs. Žmonės labai yra tuo pasipiktinę ir žada nedovanoti. Sargybinis bandė teisintis tuo, kad Ulevičius bėgęs ir galėjęs tuoj pasislėpti miške. Tuo tarpu gi arti nėra jokio miško, yra tik krumeliai, bet tokie, kad ir varna ten nepasislėps. Į tą vietą tuoj atvažiavo Panevėžio miesto viršininkas, antstolis ir gydytojas. Žiūrėdamas, kaip atsilieps ant tokio sargybinio pasielgimo mūsų "tvarkos dabočiai".

Valbinkiečiai apsidžiaugę, susilaukę naujo mokytojo lietuvių ir tuoj sukruto vaikų leisti. Nežiūrint į tai, kad to paties valstiečiaus yra mokykla ir Čipėnųose, kur mokykla pilna mokinių, Valbinkuose bežiurint prisirašė vėl 100 vaikų. Ir pačioje mokykloje tiek vietos nėra, ir mokytoji negalimas daiktas tiek mokinti. Tas parodo, kad mūsų krašte būtina reikia įsteigti dar bent dvi naujas mokyklas. Į Valbinkų mokyklą direktoria siūlomas dienomis atsuntę pagalbininkę, bet rusę, nei žodžio nesuprantančią lietuviškai. Žinoma, iš jos negali būti naudos nei pačiam mokytojui, nei vaikams.

Žmonės dejuoja, mokesčių slepiami. Vyriausybė, girdi, panaikinus "vikpus", užtat palauk "zemskus" mokesčius. Jau dabar jiems reikia mokėti trečdalimį daugiau, negu buvo pernai ir pirmiau, o kitais metais tie mokesčiai dar daugiau busiant. Nuo Dumas taipgi nieko gero nelaukia ir patys aiškiai permato, kaip vyriausybė išlengvo nori gražinti senuosius laikus.

Papartis.
(Iš "L.U.")

Lapkričio 24 d. vakarą, Vabalninko antstolis, trys uriauninkai (Vabalninkai, Gelazių ir Pinevos) ir sargybinių gaudia išvažiavo Čipėnų link. Ties Remeikių sodžiu antstolius naliepus, visi apsis...

vienas sargybinis, antstolis pasiūstis sodžiu, neužilgo sugrįžo ir pranešė, kad ukininko Kirelio bute nėra nei vieno žmogaus. Tuomet jiedu, antstolis įsakyti, apžiūrėję pro langus kelių butų vidų, bet, matomai, nieko nelaimėję, draug su antstoliu ir visais sėbrais išbėdėjo į Čipėnus. Antstolis, paviešjęs pušę valandos pas valstiečius raštininką, paliepė visiems grįžti namo. Iš Čipėnų grįždami, pranešė Remeikių Ign. Kireliui, kad jis ant rytojaus ateitų Vabalninkan, nes jam reikės atlikti baumę, už miško kirtimą paskirta.

Girdėjau iš kai kurių, kad antstolis tuomet buvęs sumanyta suimti Kirelio dukrę, kaip neįstikimą. Anot kitų, antstolis pradėjus labai rūpintis apsvietimo dalykais ir norėjęs tuomet apsilankyti su visais savo pagalbininkais pas Čipėnų mokytoją, vienok, nežinia kodėl, susilaikęs.

Dabartinis Vabalninko antstolis, dar neseniai čionai apsigyvenęs, vienok jau suskubo pragarsėti, kaip uolus biurokratas tarnas ir didis žmonių smaugėjas. Viskas jam rūpi, taigi, ir pradėjo kišti nosį net ir ten, kur visai neįsulpų.

A. Varnas.

IS UTENŲ.

Ukm. pav.

Kaip visur, taip ir čia yra vagių daug, ypač garsus jų vadas, žydas Joskė, kurio policija nesuvaldo. Joskės tėvas Herškė. Jis laikas nuo laiko su maišeliu per eina apylinkę, rinkdamas sau mokėsius, bet prižadėdamas išanksto pranešti apie vagių atėjimą. O kad ne, tai renka stačiai Joskė. Žmonės duoda, nes kaip gi kitaip, vagių neužpykines, išliksi. Pasakyti apie tai policijai, bet paskui reikėtų liudininkais būti, o tat baugu. Taip tat nuo seniai mokami ir tokios rūšies mokėsiniai pas mus.

IS PASUSVIO.

Kauno gub.

Musiškiai turi pinigų, kiek tik reikia, prisijei aplankyti monopolij. Užtat apsvietimas čia labai menkas. Mūsų parapijoje yra dvi mokyklės: viena prie bažnyčios, antra parapijoje. Abiejose nuo šio rudens mokytojai lietuviai, bet mokiniai, kaip ir seniau — viską rusiškai; lietuviškai vaikai teisingai, mokytojaus jų paklausus, "ar turi kokią lietuvišką knygę?". Tuo, rodos, ir pasibaigia "lietuviškasis" švietimas. "Toks tai pas mus apsvietimas. Bene susilaikime geresnių laikų po suvažiavimų Krakių dekanato kunigų Pociūnėliuose 12 d. s. m. Ten busių svarstas, kaip apsvietimas kelti. Duok Dieve, kad kunigai ir įvykintų tai, ką sumanyti, nes tada ir pas mus, šalip "Biržėvų Viedomostų" atsirastų ir lietuvių laikraščiai, kaip grįžiose, taip klebonijoje ir dvaruose. Dar svarbiau: tada atsirastų reikalus ir knygynėlius taisyti, kaip einančiai moksles jaunomenei, taip ir neinančiai. Dabar kokius gi teturime knygynėlius? O gi tik rusiškius, mokyklų spintose. Tuomet gal ką geresnį turėsiu pranešti iš mūsų jaunomėnės veiksmo; dabar neturiu nieko pažymėjęs negut "vakaruskai", vienatinį jaunomėnės užsiėmimą laisvomis valandomis.

Kun. Pr. Pl.

IS MAZEIKIŲ.

Kauno gub.

Neseniai tie laikai, kai Mazeikių niekas beveik nežinojo: buvo paprastas sodžius, tarp miškų išnėtytas, bet nuo kiek jau laiko ėmė žymiai augti, pasidarė ilgainiui miestelis ir gana svarbus žemaičius punktas: čia susibėga trys šakos geležinkelio — nuo Rygos, Liepojos ir Vilniaus; čia lig Ventos pravaistas piliantas; čia veiklus prekybos punktas: uždėta prekių sandėliai, kurie apylinkė pristato uždumų (optom) prekes. Prekyba paprastai, kaip ir visur, žydi rankose, tik septynias mažesnes sankrovas tevaldo žmonės. Kaip kitur sankrovinkai mėgsta išreikšti savo lietuviškumą, iškaičia lietuviškai užrašydami, čia gi kitaip: tik du sankrovinkai teidrijo uždėti lietuvišką antrąsą, kiti gi pasilieką kol kas prie rusiškiosios iškaibos, ar tai iš didelio išpėnėjimo ir neapykantos lietuvių kalbos, ar kitų gal priežasčių. Ar gerai čia daroma, trespredžia jie patys.

Pravedus geležinkelį, netrukus buvo Mazeikiuose pastatyta cerkvė ir prie jos cerkvinė mokykla, kurią lankė netik rusų vaikai, bet ir lietuvių.

Mažeikiams pavirtus miesteliu, valdžia pasirupino jiems duoti kitą vardą: perkristijo juos į Muravjovą, nelemtam atsiminimui to garsaus rusų veikėjo, kurs žmonių pramintas yra koriku.

Augo miestelis, didinos drauge ir gyventojų skaičius; katalikų, ilgainiui atsiranda į 2,000 asme, neturėdami jie kur šventadieniais nusidaužti, sumanė bažnyčią statyti, ir štai jau trėti metai kaip įtaisyta maža-bažnytelė: jos vidus švariai išpuostas, trys gražūs padorų altoriai. Vis tai sutaisyti ir sutvarkyti klievo kun. P. Meškauskui, kurs, tarp įvairių sunkenybių, su mažeikių pagalba, tat visa įvykdė. Kun. Meškauskio rūpesniu dar buvo įsteigta žmonėms skaitykla, kurioj dabar bus į 300 įvairaus turinio knygų.

Pradėjęs apsvietimo darbą, minėtasis kunigas žengia toliau: jis agituoja tarp žmonių įkurti "Saulės" skyrių, ir štai jau lapkričio 18 d. susauktas buvo įsteigiamasis susirinkimas. Prisirašė iskarto 116 narių; pagalavus nutarta: metinis narių mokeskis 1 rublis; įsteigti knygynas; atidaryti pradinė mokykla, kurioj pirmą vietą užima narių vaikai; likusiomis gi vietoms, priimti ir ne narių vaikus. Valdžion išrinkta: pirmininku kun. Meškauskas, padėjėju A. Strazdauskis; sek. A. Glemža; knygyninku B. Radvilas; izdininku kun. Meškauskas; patarėjais: Cvinčis, Krasauskis, Apulskienė, Mažeikis, Motuzas ir Sonas.

Nepaprastą įspūdį darė tas susirinkimas: malonu buvo žiūrėti, kaip žmonės, jau pradėda savarankiškai rūpintis savo reikalais, malonu buvo matyti, kaip visam tam dalykui prijautė, nes beregėsi sumetė į 30 rub. pašalpos to skyriaus įkurimui.

Susirinkimas vienok nepasibaigė be skandalo: vietinis choras zadėjo padainuoti ant užbaigos keletą lietuviškų dainučių, bet skaudžiai susirinkimas nusivylė: dvi lenki paneli, dalyvaujanti chore, atsisakė susirinkimui dainuoti, todėl jau choras ir nebegalėjo susirinkusių lietuviškomis dainelėmis palinksinti. Priežastis tų panelių atsisakymo buvo aiški: jėdvi nenorėjusi "chlopams" dainuoti. Nors liudnas tai atsitikimas, bet mums lietuviams nebepirmas juk tai atsitikimas; lenkamis matyt neramu, kad mės kiltame iš tautiško miego.

K. Pegas.

IS PALONŲ.

Siaulių pav.

Beisogalos parapijos filija. Miestelis mažas; jame yra tik viena lietuvių Laurušio sankrovė. Žydo miestelyje nėra nė vieno, monopoliaus taip pat nėra, tačiau degtinės užtektinai galima gauti pas L-kį.

Žmonės čia dar visai tamsūs, nes jokių lietuviškų laikraščių neskaity, nieko nežino; kas baltame sviete dedasi, užtai čia žmonės dar tiki į visokius burtus, raganas ir tt. Apie apsvietimą, apie vadinimus niekas nė nemyti nemano, nes inteligentijos nėra; yra tik kunigai Brazauskis, bet jis žmonių švietimu visai nesirupina.

Laikas jau paloniečiai atbusti ir pradėti šviesties!

Dziankis.

(Iš "V. Ž.")

IS TRUSKAVOS.

Panevėžio pav.

Truskaviečiai labai girtuokliauja, todėl ir vyrai čia, ypač jaunėsnieji, ištyrkę. Nueik šventadienį bažnyčion, tai rasi giedant Rozančių tik vienas mergaites su zakristijonu. Vyrai tik ateina bažnyčion ant supos, o po sumos kuogrečiausiai skubinais... į aludę, ar šiaip jau pas kokį žydėlį. Pasiskaus, nuo aludžio ir degtinės įkaušę, pradėda kličių įjėskot, o kartais taip pasimuša, kad pareina namo pramuštomis galvomis.

Taip, Lapkričio 20 dieną girtuokliavimo auka krito Antanas Karutis iš Truskavos, kuri įkaušę vaikina, susivaidiję su juo, užmušė (baslais). Karutis paliko žmoną ir 3 vaikus. Užmušėjai sumiti.

T-is.

(Iš "V. Ž.")

IS SILAVOTO.

Senapiės pav.

Ir pas mus tarp gerų žmonių atsiranda juodašimčiai. Taip, S. Glamba iš Silavoto, turėdamas ypatingą piktumą ant vietinių vargonininko ir mokytojaus, pamatęs per atlidus Sirdies V. Jėzaus sargybinius, pasakė jiems, buk pas vargonininką ir mokytoją dažnai lankasi "cicilikai". Sužinoję tai sargybiniai, pranešė savo viršininkui, kuris neužilgo atsibeldė į Silavotą, kur pradėjo tyrinėti pas aplinkinius gyventojus apie "cicilikus", kurie buk turį užėigą pas minėtąsias ypatus. Bet niekio neišgavęs, perdavė tą dalyką ištirti Aleksoto tar dytojų, kuris dabar trauko Silavoto žmones pas save po kelis kartus. Pirmą kartą būvė išaukti net į Aleksotą, antrą kartą jau į Prienų, bet kaip gi girdėt, dar nepabaigta ir dar gal nesyki šauks ar tai į Aleksotą, ar į Prienų, ar kur kitur. Tai ką gal toks S. Glamba padaryti savo fičziui, kad per ypatingą piktumą visai bereikalingai tso aštioniūs Silavoto gyventojus po kelis kartus.

Benankis.

IS TELSŲ PADANGĖS.

Ko pasaulyje niekuomet netruko — tai manančių pamisti, kuogrečiausiai dirbant. Žmogus turi pilną teisę pasirinkti sau patogesnį darbą; bet kaip apsviestoms, taip ir tamsesnioms tautos tautos netruksta tokių, kurie iš prigimties apdovanoti apskrumu, vikrumu, — atsiveikina su teisybe, ir tą sugabumą apverčia tamsesniųjų išnaudojimui. Turime eibes visokių "pranašų-zinių". Taip, dabar "pranašų-zinių". Taip, dabar Skuode iš kazin kur atsiradęs zolinėtojas, kazinokas Bunkantas; jį lanko gaujos žmonių, kuriems jis davinėja kartais labai juokingus vaistus.

Bet širdis skauda, kad turime tokių išnaudotojų ir taip neskaitytų žmonių inteligentijos tarpe, bet čion dažniau randame mūsų žmonių dievotumo išnaudotojus, prisidengusius vardais "klerikų", "zokonių", reikančių aukas kažkokioms nežinomoms dvasiskoms įstaigoms. 1905 m. šitame amate pasekmingai mūsų krašte darbavosi vienas jaunas vaikinai, išėjęs Liepojos gimnazijoje, keletą klasių: jis per vakacijas, vasaros metu, atkeliavo į Žemaičius apsisaitęs klerikų tuoj ėmė kalbėti ir baisiai prigavo "dangėlį žmonių, tarp jų ir keletą kunigų: iš vieno kunigo pavogė 450 rb.... Nebekalbū apie tamjus sodiečius, bet ir kunigai negalėjo suprasti, kas tai per paskutis.

Perėjais metais mūsų kampe pagarsėjo kitas toks aukų rinkėjas, tik truputį negudresnis už pirmąjį. Yra tai iš Mosėdžio miestelio Zubavičius, regist 4 klases baigęs. Aiskiai atsimenu, kad tebebuvo dar piemeniukas, kai matydavau per sodžių važiuojantį, spindinčiais akiniais ant nosies užsidėjus jauną vaikinėlį, kurs mieldė nuo žmonių pašalpos, ketindamas eiti į "kunigus". Ir dabar jis nepametė to amato. Šią vasarą Telšiuose, užėjęs pas Račkauskaitę, klerikų persitaisęs, puolė jai po kojų, su asaromis melzdamas pašalpos, nes esąs neturtingas Vilniaus dvasiškosios seminarijos "auklėtinis". Ir neveltui buvo prašymas: gavo 280 rub. ir dar keletą aukų nuo kitų duosnių geradarių apturėjo. Vertėtų žmonėms šitokių vyrų pasisaugoti.

Damazas Treigys.

IS ŽEIMĖS.

Žeimė, lapkričio 1 d. atsidarė triklais privatinė mokykla. Žinoma, leidimą gavo ne lietuvių, bet latvių p. Zichman, jauna, baigusi 8 klases gimnazijos. Nemoka visai lietuviškai, o mokyti žada ir lietuviškas. Mokoma bus viskas rusiškai, tik latvių ir lietuvių kalbos — latviškai ir lietuviškai; taip pat ir tikėjimo mokslas. Kad tik ta mokykla nepasidarytų sulatinimo įrankiu. Už mokslo bus mokama metams 10 rub., pusei metų — 8 rub. Latvių čia, žinoma, neturks, su lietuvišiais tik kazin, kaip bus. Kad ne tas mokslejas rasit dar šiaip ką, o dabar — kas sakys. Kukis, Dumbra, Bulis, Pečula, ir kiti... aludininkai!

Puslatvis.

IS RYGOS.

Pasmerkietjie mirio Mintaujos mokiniai, apie kuriuos Dumas atstovas Nesselovič buvo kalbėjęs su Stolypinu, jau sušaudyti.

IS MINSKO.

Staciatikių dvasiškoji vyriausybė patraukė prie atsakomybės šventiką Mozarovskį, kuris, suvalaiske, laikraštį "Birževija Viedomosti" viešai apskelbė Minsko juodašimčių atstovo Smidto nederbybes. Jau užsibaigė karo teismo posėdis. Išsivo pasmerkta mirtin 14 žmonių, į katgorą 4 ir išteisinta 4. Penkiems, pasmerktiems pakarti, mirties baumė jau patvirtinta, apie kitų likimą dar nieko nežinoma.

IS LABANORO.

Svenč. pav.

Ties Labanoru yra Stirnių dvaras, prie dvaro pamiškė menka trobelė, o trobelėj gyvena žydas su šeima. Lapkričio 10 dieną žydo nebuvo namie. Naktį įsilaužė trys persitaisę galvažudžiai pinigų. Žydė, sugraibiusi, atidavė 20 rub., bet jiems buvo mažai: persovė vieną dukterį, nes motina su antrąja paskubo išbėgti. Vagis nežinomi.

IS PETERBURGO.

Lapkričio 17 dieną visos trys Peterburgo lietuvių draugijos įrengė vietiniam lietuvių klubui vakarą Vinco Kudirkos atminčiai. Lietuvių Labdarbiškosios Draugijos pirmininkas p. Matulaitis perskaitė apie Kudirkos gyvenimą ir nuopelnus. Tačiau negalima pasakyti, kad jo skaitymas būtų nesėkė. Jis visai nepaminėjo apie Kudirką, kaip publicistą, o juk ant tos dirvos Kudirka daugiausia darbavosi ir patarnavo lietuvių tautai. P. S. neblogai paskambino ant fortepijono Kudirkos muzikališkus veikalukus — valcus: "Nemuno vilni" ir "Varpelį", mozurą "Sudiev", polką "Dėdienę" ir polką mazurką "Lėpunele". Konservatorijos mokinys p. Petrasukas padainavo vieną Kudirkos sutaisytą tautišką dainą, bet kitos dvi jo dainos jau buvo Moniuskos ir Gonodo. Studentas P. puikiai deklamavo keletą Kudirkos eilių, o panelė Vanda D. su jausmu perskaitė gražias Peterburgo lietuvių Zubrickio eiles. Vinco Kudirkos atminčiai paukotas. Vyrų choras padainavo vieną Kudirkos dainą, o po to maitys choras užbaigė koncerto dalį lietuvių himnu. Po koncerto prasidėjo šokiai. Nemažas atvykusiųjų svečių skaičius liudija, jog ir lietuviai — peterburgiečiai panorę, kaip mokesdams, atiduoti garbę mūsų Lietuvos veikėjui ir raštininkui.

Gluosnis.

MUSŲ ATSTOVAI.

Gerbiamoji Redakcija!

Meldžiū apskelbti visuomenės žiniai, jogei mės lietuvių — Dumas atstovai: Andrius Bulota, Pranas Keinys, Pranas Kucma ir Ignatas Požela Peterburge apsigyvenome: Mitinskaja ul. No. 8, butas 9. (telefono No. 237—84).

Kas turi prie mūsų kokį reikalą, tuo adresu teiksias kreipties ypatingai ar per laiskus.

Su pagarba,

A. Bulota.

ATVIRAS LAISKAS MUSŲ LAIKRAŠTININKAMS IR RASYTOJAMS.

Plunksnos draugai!

Mūsų tauta, ypač jos inteligentija, savo gyvumą jau parodė: D. Vilius Seimas — juk tai mūsų — lietuvių politiškojo subrendimo rodytojas; moterų suvažiavimas — tai geriausias mūsų gražiosios lyties susipratimo termometras; buvo ir kiti dar susirinkimai, pasikalbėjimai, kurie rodo, kad jau suprantame bendravimosi tisklą ir svarbumą. Tauta gyvuoja, juda, kruta. Tik džiaugties reikia ir... varyti darbą pirmyn!... Man teko pažinti savo literatūrą, ypač gi mūsų publicistiką-laikraštiją. Net šį-tą jau esu talpines tai viename, tai kitame mūsų laikraštyje: plunksnos draugais turiu teisę pavadinėti. Laikraščių pačių mums netruksta. Kitur-visur jų skaičius — tai geriausias, tikriausias rodytojas tautos gyvumo, net kultūros. Ar taip yra pas mus? Ne. Kame priežastis tos anomalijos? (daugiau norinčių rašinėti, ne kad skaityti)! Jų daugybė. Kad tą anomaliją prašalinti, kad... patį laikraščių vedimui, sutvarkymui darbą, programą išdirbti, atlikti, kad... (daug dar atsiras spragų, nenormališkumų, net nežinojimo, kio darą), žodžiu sakant, kad mūsų laikraštiją pakeisimiau — visinčiau sugebėtų darbuotis, kviečiu kitus draugus atsileipti, laikraščių gi vedėjus — redaktorius išrinkti savo atstovus — delegatus, ne patį komitetą išrinkti viešam suvažiavimui visų (Didž. Lietuvos, Prusų, Amerikos, ir k.) laikraščių delegatų. Juo greičiau, juo geriau. Vyrai, mūsų jau eilė, laikas!

Pošeikių Antanas.

Kitus laikraščių meldžiū perspaudinti, — P. A.

IŠ AMERIKOS.

100 ŽMONIŲ PRAŽUVO.

Boyerton, Pa. Laikė perstatymo naudai vietinės liuteriškos mokyklos čianykščiam Opera House teatre nuo eksplozijos užgimė gaisras. Ugnyje pražuvo 100 ypatų, daugume parapijonių šv. Jono liuteronių parapijos. Išneš dar ir gyvų iš degančios triobos, bet jie buvo taip sumynioti, kad neužilgo pasimirė.

BADUOJANTI VAIKAI.

New York. Suvienytos čianykščios labdaringos draugystės pagarsino, jog New York'e dabar yra 20000 vaikų badą kenčiančių. Jeigu taip turtingame kaip New York mieste tokios yra biaurios sanlygos, tai tas rodo, kad čia geros tvarkos nėra.

SUMAZINO KELIONĖS EUROPOJE.

Hamburgo garlaivių kompanija pagarsino, jog iki 1 d. gegužės, ant visų garlaivių, išėmus vien garlaivį "Deutschland", kelionė II klasoj iš New Yorko į Hamburgą numazina iki 38 dol. nuo ypatos. Be abejonės Hamburgo garlaivių kompanijos paveikslą turės sekti ir kitos.

ISLIEJO GĖRYMUS.

Topeka, Kans. Prisakius teisnui, čianykščios valdžios išliejo į gatvių grubes svaiginčių gėrimų už 7000 dol. Mat čia uždrausta pardavinėti tokius gėrimus.

MANĖ, KAD IR TEIP PER DAUG.

Millville, N. J. Nusišovė čia Juozas Shappard, tėvas šešetos vaikų todėl, kad jo pati pagimdė dar septintą vaiką. Žmogus manė, kad jau ir šešių jam per daug.

NUSIŽUDĖ.

Revena, Ohio. Gyvenantis čia Edv. Callier, paėmė neregį savo 8 metų sunų, nugabeno ant kapo neseniai pasimirusios moteries, ten vaiką ir sąv nusovė. Vaiką rado jau negyvą, tėvas buvo dar gyvas, bet ir jis turės mirti.

ATEIVIAI GRĮŽTA IS AMERIKOS EUROPOJE.

Su naujais metais nepasiliovė grįžimas išėvių iš Amerikos Europoje: vien Bremos garlaivių kompanija pirmutinėse desimtyje dienų šių metų pergabeno iš Amerikos 15167 ypatas, pernai gi per tokį jau laiką pergabeno jų tik 6424. Per tą patį laiką Amerikon iškeliauti tik 2152 ypatos. Taigi iš Amerikos grįžta daug daugiau žmonių, negu ten keliauja.

REIKALAUJA UZDARYMO BAZNYCIŲ.

Waukesha, Wis. Čia uždraudė nedėliomis laikyti salinius atidarytus. Tas, žinoma, nepatiko labiausiai salinių užlaikytojams. Jie susiorganizavo ir reikalauja, kad nedėliomis būtų uždarytos bažnyčios, kadangi juk iš bažnyčių kunigai teipgi pelną sau renka, o jie labiausiai reikalauja uždarymo salinių. Klausymas tik, ar salininkai ras tokių žmonių pritarimą, kokį reikia reikalaujanti uždarymo salinių!

SKAITLIUS PRAŽUVUSIŲ ANGLEKASIŲ.

Jacobs Creek, Pa. Iš Door anglių kasyklų, kur pabaigoj pereitų metų atsitiko baisi dujų eksplozija, iki šiol ištraukė 240 negyvėlių kunų. Darbininkai užtikrina, jog olose yra dar mažiausiai 100 negyvėlių.

GAISRAI.

New Orleans, La. Ant Royal str. siautė čia gaisras, kuris pridirbo nuostolių ant 30000 dol. Sudegė visus Teaulto mėbelių krautuvės.

Minneapolis, Min. Sudegė čia krautuvės Harmon Furniture Storage Co. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 150000 doliarų.

Detroit, Mich. Sudegė čia Forrester & Cheney Knitting Mills. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 150000 dol. Gesinant ugnį, penki ugnagesiai liko sunkiai sužeisti.

New York. Ant 4 ave. uždegė čia Parkero trioba. Gesinant ugnį, įgriuvo lubos ir bėgė ant jų ugnagesiai nupuolė liepsnos jau apimtą apačią. Pražuvo keturi ugnagesiai, o 30 ta po sunkiai sužeistų. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 650 000 dol.

NELAIMĖS ANT GELEZINKELIŲ.

Mobile, Ala. Netoli Vinige Bend susimūšė du tavoriniai Alabama & Mississippi gelžkelio traukiniai. Prie to 5 ypatos liko kosi ant vietos užmuštos, o 12 sunkiai, gal mirtinai sužeistos lengviau sužeistų dar daug.

San Jose, Cal. Netoli Rucketo d. sausio išsoko iš rėlių Sunset Express gelžkelio traukinys. Prie to 3 ypatos tap ant vietos užmuštos,

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS CHICAGO HEIGHTS, ILL.

Naujus metus čia nykščiai lietuviai praleido gražiai, nebuvo nė girtuokliavimų, nė muštynių. 1 d. sausio po pietų buvo didelis pasilinksminimas Srebaliaus salėje, parengtas naujai tveriamos parapijos. Musų vertelgos, nors ir mažiau negu galima buvo laukti, prie to prisidėjo. Mėsininkai ir duonkepi davė užkandžius, o karčiūninkai gėrimus. Įžanga į svietinę buvo dovana. Bet susirinkę svečiai mažai naudojosi iš tų musų vertelgų dovanių.

Apie parapijos reikalus susirinkę teigė mažai išgirdo, nes įplaukiami, aukos, laikomi paslaptyje. Tai kalti parapijoni, kad į komitetus rinko ne atsakančias ypatus, kad jas išrinkę, per daug užsitiki, jų nepžiūri. Teisybė, komiteto sanariai yra po kaučiomis, bet kokios tos kaučios: šeši komiteto sanariai yra po kaučija 200 dol., sekretorius su pirmesniu po 500 dol., kasierius 2000 dol.; tai iš viso bus 4200 dol. O kiek surinkta iš kolektyvų, kiek pelno atgabenų duobaliai, Sv. Kazimiero draugystė paaukavo 100 dol. Kur yra tie pinigai ir kiek jų yra, nieks nežino. Komitetas vien susirinkimose įkalba: mes už viską atsakome. Bet už kiek pinigų jie atsako, kiek surinkta, to nepasako, reikalauja vien vis daugiau pinigų. Užpirkome 10 lotų dievnamui, gauname dar 5 lotus šalia labai pigiai, bet tas komiteto sanariams, matyt, ne patinka: jeigu vieni su reikalais kur važiuoja, tai savo kelionę slepia nuo kitų. Matyt ir žemės kompanija neužitiki musų komitetui, nes reikalauja įnešti pirma pusę jos vertės, taigi 700 dol. už lotus. Iš kur mes juos imsim? Dabar mažina visur darbininkų algas, o čia vis ima brangiau negu kitur: mėsininkai ima ki 4c. už svarą daugiau negu kitur. Karčiūninkai irgi vilioja iš darbininkų visokiais būdais sunkiai uždirbtus pinigus.

S. Pad.

IS SPRING VALLEY, ILL.

Atkakus čia iš Chicago's Eismantui, tulas kunigo agentas pradėjo kalbėti, kad tai jis saudė i kunigo langus. Išgirdęs apie tai Eismontas, apskundė teisman apkalbėtoją. Teismas uždėjo ant jo teismo kaštus. 5 d. sausio, Slikas ir Eismontas parengė čia magišką perstatymą. Ne vertėtų apie tai rašyti, bet minėti vyrai po perstatymu aiškino susirinkusiems naują sąskaitą lavinantių prof knygų ir laikraščių. Dainų Springvaliečių užsirašė „Vienybę“. 10 d. sausio, savo pamokslais kunigėlis dergė ir barė kiais žodžiais skaitančius slūsnius raštus; užgriebė ir u vyru platinančių tarp čiačių lietuvių laikraščių. Naspra.

WEST FRANKFORD, ILL.

Darbai kasyklose sumažėjo, taip girdėt, vėl pradės gedyti. Nykščiai sumanesnieje lietuvių. Zmonių prisirinko pilnatnė. Nors buvo ir svaičių gėrimai, bet viskas perėjai. Buvo taatėčių ir iš ton City. Norkaukas dasocialistiskus lapelius susisiom.

Is baltiaus buvo \$63.02. Sausio buvo mitingai S. L. L. S. K., kadangi baltius būrengetas abiejų kuopų; jos pln sekanciai padalino: „fondai 10 dol., literatūrai 7 dol., moksleiviams, revoliucijos fondas \$2.50, imams \$2.50; Tautiskam i su kolonija 15 dol. Piniš pasiūstį „Kovos“ redak-o paskirti Tautiskam na-Susivienijimo organan. Angliakasy.

IS ST. LOUIS, MO.

Darbai čia eina prastai, daugmonių negalinti darbo gauti a vilties, kad darbai greitai intų. Uvury yra čia pusėtinas bure-apsivedusių ir pavienių yra lietuviškos merginos. Yra tris lietuviškos draugovės: S. L. A. ir L. S. S., dr-stė

Sv. Kazimiero ir kuopa S. L. R. K., bet visos tos lietuviškos organizacijos silpnai laikosi. Ateina čia keli lietuviški laikraščiai, bet mažai yra juos skaitančių, todėl ir susipratime čia nykščiai lietuviai neaugščiausiai pakilę; užtai girtuokliavimuose jie labiau atsizymėję. Ir merginos mėgdžioja blogus vyry pasielgimus.

Kalėdų dienų buvo krikštynos, bet nieks neatšiminė apie dėjamą aukų kokiems nors viešiemis reikams, nors ne vienas iš buvusių krikštynose, be abejonės, žino, kad panašiuose atsitikimuose kitur lietuviai deda auksas. Ant rytojaus, susirinkus vėl svečiams, Bendoraitis aiškino revoliuciją Lietuvoj ir kalbino jos palaikymui paaukoti, kiek kas gali. Tuli svečiai manė, kad renkami pinigai alui, bet išgirdę, kad renkami sušelpimui Lietuvos revoliucijonierių, pradėjo atbuli trauktiesi. Aukavo tik vienas užmąnytojas. Jo auksa nusistat „Kovos“ redakcijon.

20 d. gruodžio buvo krikštynos pos Juozas Bartnikaitį, bet ir čia nieko gero nepadarėta.

31 d. gruodžio buvo baltius parengtas Dr-stės Sv. Kazimiero jos pačios naudai, bet zmonių susirinko mažai todėl ir pelnas bus nedidelis. Mat žmonės jaučia jau blogus laikus.

Darbininkų draugas.

IS GLASTONE, MICH.

Darbai čia eina ne geriausiai. Per Kalėdas darbai visai sustoję; nežinia, kada vėl pasigeris. Lietuvių yra čia 2 šeimos ir apie 30 pavienių. Skaitančių kokių nors lavinantių protą raštus čia kaipi visai ne butų. Antanas Januševskis.

IS ELIZABETH, N. J.

Čia nykščiai lietuviai, laukdami Naujų Metų, linksminosi paprastu būdu — gerdami ir dainuodami. Pulkelis gerai užsitraukusi, išėjo ant gatvės ir peilius pradėjo badytiesi. Atbėgęs policistas pradėjo juos skirstyti, bet jie, įgavę nuo gavinančio skystimo drąsą ir policisto ne klausė, pradėjo jį stumdyti, bet to buta druto: vieniems apdaužė tuščias makuales, 4 suareštavo. Teisman juos nubaudė 3 mėnesiais kalėjimo. Ar negeras pelnas? Skaitymas knygų ir laikraščių, turbūt, neatsieitų taip brangiai, o visų naudą atneštų, bet musų peštukai skaityti ne mėgsta. Elizabethietis.

IS HAVERHILLE, MAS.

Lietuvių yra čia ne didelis būrelis. Yra čia vienok dvi draugystės: Sv. Kazimiero ir Sv. Juozapo ir lietuviška parapija. Neseniai parapija parengė balių. Buvo pusėtina muzika, jaunimas šoko. Tris draugai dainavo lietuviškas dainas. Pasakui buvo deklamuotos eilės. Matyt ir čia ietuvių pradeda busti iš miego (parengimas baltiaus dar to pabudimo ne rodo. Koki kiti ženklai to pabudimo? Rd.).

Buvęs ant baltiaus.

IS WORCESTER, MAS.

Darbai čia eina ne labai gerai: dirba po 8 val. per 5 dienas sanvaitę, subatoms visai nedirba. Dratų dirbtuvė buvo uždaryta vieną sanvaitę; dabar vėl pradėjo dirbti. Pirmą dirbo per dieną ir naktį, dabar dirbs tik dienoms, darbininkai dirbs vieni vieną sanvaitę, kitį kitą. Sautvų dirbtuvė Harringtono & Richardsono, kaip budavo kitais metais, ir šimet apdovanojo savo darbininkus: kiekvienas darbininkas Kalėdoms gavo po 4 dol. Lietuvių tose dirbtuvėse dirba vos šeši.

Pas mus girtuokliai labai dabar nuliudę, nes 10 d. gruodžio nubalsuota nuo 1 d. gegužio uždaryti visus saliusus ir ne leisti juos atidaryti.

Pupus.

IS WATERBURY, CON.

Naujų metų dieną buvo čia baltius parengtas 11 kuopos S. L. A. Baltius prasidėjo antrą valandą po pietų. Buvo perstatyta komedija „Andra giedroje“, atlošė ją vietinė S. D. Teatrališkioji ir Dainorių draugystė. Zmonių prisirinko apie 300 ypatų, jie užsilaukė pusėtinai. Aktoriai užsilaukė atsakančiai apsirėdę ir visi savo roles gražiai atliko. Žodžiu sakant, viskas gerai pasisekė. S. L. A. 11 kuopa uždėjo \$24.90.

Tą patią dieną vienas čia nykštis lietuvis bandė nusinuodinti. Jis norėjo išgerti karbolinės rūgšties, bet jo mieri patėmijo jo draugas ir išmūšė stiklinaitę su nuodais iš rankų. Nors kiek nuodų ir išgėrė, bet daktarai pasitiki jį išgelbėti.

2 d. sausio, kunigas Saurusaitis parengė balių tik darbininkams besidarbuojantiems ant jo parengtų fairų, kurie traukėsi nuo 18 iki 21 d. lapkričio.

Nesusipratėlis.

IS BROOKLYNO, N. Y.

Darbai čia eina čia šiuom kartu blogai, neturintiesiems darbo, sunku kur nors gauti. Musų lietuviškioje siuvėjų kontraktoriai iš to pasinaudodami, pareikalavo vienos valandos sanvaitę darbo daugiau, o kad darbininkai nesutiko, sutarė tarp savęs ir pasakė darbininkams: eikite sau; mes nenorime jus matyt. Bet darbininkai ir darbininkės nenusiminė. Jie sudrutino be boselių savo unių. Boseliai, nesulaukdami darbininkų, pradėjo slinkti po vieną ir pradėjo taikytiesi. Boseliai mat norėjo krauti unių išardyti, bet savo užsimanymais tik ją labiau sudrutino. Besilaikydami vienybės, lietuviškioje krauti streeką laimėjo.

Siuvejas.

IS SPRINGFIELD, ILL.

Visiems žinomas Amerikoje piniginis krizis davėsi atjauti ir angliakasių darbininkams. Tuly kasyklų darbdaviai buvo pradėję mokėti algas darbininkams čekiais, bet darbininkai tokį užmokestį atsisakė priimti. Sustreikavo. Dabar moka pinigais, bet kasyklos dirba nepilną laiką. Darbininkai nusiminę dėl netikėtos bedarbės, kas dar labiau jų vargingą gyvenimą ap sunkino. Reikalingų gyvenime daiktų kainos neprieinamos, namų randos kyla augstyn, prisideda teipgi prie vargų ir šaltas žiemos oras, reikia pirkties kuras, o uždirbti negalima. Kapitalistai, prisipylę milijonus iš darbininkų kruvino prakaito, sumania darbus, o jus skurdijai zinokitės, iš tuščių kišenių aprupinkite savo reikalus. Apsaugokite moteris ir kukdikus nuo bado ir šalčio. Darbininkai, pamedėte kapitalistams viską, ką gamta davė visiems žmonėms, tai melskite kapitalistų susimylėjimo, kurio nesulauksite.

Gruodžio 22 d., turėjome viešą susirinkimą su prakalboms. Išrinkome siakančiam pusmečiui vadovus revoliucijos rėmimo komiteto: pirmininku — J. Karasak, raštinku — A. Klembauską, izdininku — J. Marijonaitį.

Moterys teipgi pradeda judėti; keliolikas jų priguli prie Lietuvių Socialistų Sąjungos vietinės kuopos, ir darbuojasi kartu su vyrais. O. Buškievičienė kalbėjo (ar buvo specialias kalbas parengtas susirinkimas? Rd.), kas tarp moterų padarė nepaprastą judėjimą. Kalbėtoja nupiešė šiandieninį darbininkų vargingą padėjimą. Nors moteris gimdo ir auklėja žmoniją, bet pačios neturi lygių tiesų draugijoj. Kalbėtoja nurodė socializmat, kuris vien galės paluosuoti moteris ir vyrus iš verguvs, duos visiems lygias tiesas gyventi. Ragino moteris vietinis po socializmo raudonu vėliukų, stovi visiems prispaustiems kartu kovon prieš šiandieninę tironišką tvarką.

Gruodžio 29 d., atsilankius draugui K. Rutkui, turėjome progą vėl parengti prakalbą. Zmonių prisirinko nemažas skaitlis; visi klausė kalbų draugų Rutkaus, kuris gana aiškiai išaiškino visą šiandieninį kapitalistiską surėdimą, ragino darbininkus susiprasti. Aukų surinkta tą vakarą \$9.75. Juos aukauto-

jai paskirtie pusiau: revoliucijai ir Lietuvių Socialistų Sąjungos literatūros fondui. Prisirašė penki nauji draugai į vietinę kuopą Lietuvių Socialistų Sąjungos.

Vietinių lietuvių buvo manoma užkviesti garbų musų vieningai, M. Petrauską, garsų dainorių ir kompozitorių, kad dainoms palinksminytų, musų lietuvių darbininkų nuvargusių dvasią, bet nežinia kodėl tas sumanymas Springfieldiečių lietuvių tarpe prapuolė, išnyko. Kaip girdėt, tas neranda pritarimo nė vienos vietinės Dr-stės nė organizacijų. Tas išrodo keistu. Argi mes nesuprantam dailos, dainų ir muzikos naudos? Argi mes, vietoj kilti, pradėdam pulti žemyn? Priderėtų vietiniams lietuviams tai apsvarstyti! J. Klembauskas.

IS PHILADELPHIA, PA.

6 d. sausio buvo čia baltius parengtas teatrališkos ir giedorių draugystės. Buvo teipgi perstatyta komedija p. a. „Nepadėjus, ner ką kasti“. Buvo pakviesta Giedorių draugystė iš Richmondo. Zmonių prisirinko diktokas būrelis. Teatrą atlošė ne geriausiai: iš 9 aktorių, vienas sau rolę gerai atlošė: vieni ne buvo gerai išsilavinę, kitų kalbos nebuvo girdėti.

Po teatrui pasirodė giedoriai po vadovystę Gudaičio. Jie padainavo 3 tautiškas dainas. Publika dėkavojo dainuotojams ne už dainas, nes dainos ne patiko. Nežinia, kas kaltas: mokytojas, ar dainuotojai. Kaltesnis, turbūt, mokytojas, kurio pareiga surinkti tinkamus balsus (Kame buvo ne gerumas? Koks turėjo but gerumas? Rd.). D. Dėvė.

SUSIV. L. A. SANARIAMS.

PRANESIMAS.

Nuo pradžios šių metų turi pradėti išieidinėti kas sanvaitę (antradieniais) S. L. A. organas „Tėvynė“ iš Bostono, Mass. Tuly šiol, dėl daugelio smulkų priežasčių, negalėjo suspėti išieiti, nors buvo pasirengę išieisti No. 1 sausio 14 d., bet negalėjo ir dar gali nusitęsti išieitauisia iki 28 d. sausio. Nuo 21 arba 28 d. šio mėnesio pradės išieidinėti. Tasyk pačiam organu bus sanariams nurodyta priežastis nusitęsimo išieidimo „Tėvynės“. S. L. A. organo įsteigimo komisija, Jonas Ilgaudas, M. J. Damijonaitis.

AS NEUŽMIRSIU.

Tulą laiką gyvendamas tarpe savo viengečių Suv. Valst., patėmėjau tarpe jų nesikintimus vienas kito. Dievas žino, koki saiką jie vartoja išskyrimui gerumo savo paties nuo kitų negerumų, aš to ir pasakyti jau nemoku, vienok tik nesimily tarpe savęs ir gana. Tą tėmėjau tarp juodųjų darbininkų, tą patį tėmėjau ir pas pretenduojančius prigulėti prie inteligentijos. Sukibždėjo manyje galybė piktos dvasios; aš persigandau, bėgau į šalį, kad niekas manęs nematytų, kad sutvėrimas nežinotų, jog ir aš esmu ant žemės ir pasislėpęs, klausaus. Pikoji dvasia vėl šabždėjo, „nerkis į tarpą jų, kiek visus ir viską, tad būsi laimingas.“ Pakilo krutinė mano ir prieš valią mano išsiveržė balsas iš jos: „Melnuoju, piktoji, eisiu, įjieskosiu laimingųjų.“ Kur bėgo mįslis ir kur šešelis mano pėdomis sekė — butų veltas besisfengimas atmint. Būrelis lietuvių studentų Valparaiso kučių vakare! Tai va kame paskutinė mintis. Ir atminiau tą skaudų dejavimą mano viengienčių.

Atėjo viso apie 10 jaunikaičių. Vienas iš tarpo viešai atidare vakarą, trumpai priminė, jog susirinkime atliks tas pačias ceremonijas, kokioms giliai godoja musų tėvynėje savieji, gentis; jog mes susirinkome pamatyti vienas kitą, susipažint, sudruntint pajigas ir stot darban. Trumpais žodžiais užbaigė tą priminimą ir prasidėjo valgis.

Po tuom — persitattymas. O, kiek ten malonių, brangių minčių buvo pakelta, kiek žodžių širdžiai mielų buvo išstarta! Aiškūs skaudūs ženklai išsiveržė ant kiekvieno veido, priminus gimtinę šalį. Vieni sakėsi esą

nuo Nemuno, kiti Dubisos, Nevežio ir tt.

Antsyk nutilo visi ir tik suvaitojto pijano skardas, tuoj ir daina pasklido tylumoje. Tai Brinziutė dainavo. Buvo skaitytos eilės; tai monologas, vėl dainos, bandyta deklamuot ir tt. ir tt. Buvo įduotos dovanos redaktoriui V. Greičiui savojo laikraščio „Jaunimo Sapnai“ už jo stropų pasidarbavimą prie minėto laikraščio. („J. S.“ gal visuomenė mažai žinomas, nes neieina dėl stokos turto). Jis, primindamas dovaną, pridėjo eil kelių visiems mylimui ir rodosi, ant sykio visų lupos sukurtę ir suskambėjo krutinėse: ad lucem et amorem patriae.

Nebuvo galima išskirti studento medicinos, juristo, matematiko, inžinieriaus ir pradedančio mokslą nuo raidžių; visi šnekėjosi mieliai, kaip broliai, kaip sunus vienos motinos. Prasiidėjo žaislai: skeptaitės mėtymas, toliau vėl — žiedo dalinimas. Aš žiūrėjau į juos, kaip jie linksmus buvo, kaip smagus, kaip užganėdinti. O jie beveik visi čia susirinko įjieskodami mokslo, eidami prie šviesos, nes tėvynė Lietuva skęsta varguose, nes broliai jų jau neįstengia sąvart nubraukt, jie atėjo visi jauni, visi pilni galingos dvasios, rinkti tas brangias gyduoles. Aš žvelgiau skersai ir išilgai kambarį pilninteli jaunikaičių su dviem mergaitėm tarpe visų ir užtėmėjau trukumą nekurių viengienčių. Buvo iš anų tarpo da neįstengusių pažint reikalingumą telkimosi į vieną lizdą. Kiti vėl savo reikalų buvo sulaukyti, nes jų pas studentą vargą netruksta. Radosi ir tokie, kurie taujitystės vardą nesiojo, o musų draugiskumą atmetė. Jie šalinosi nuo musų einančių kelių skausmų prie šviesos, kurią mes širdyse esame pridėję neš savo varguose skėstantiems vienmenčiams. Jie viešai mums parodė savo nepritankumą, nenorėjimą susitikti su mumis. Kas do priežasčių? Kas kaltas? Kam skirstyt ir be to silpnutes pajėgas? O, tai, va priežastis, kurios dėl gilių antirdraugiskumas — ejo apie tai: ar bus giedota „Gloria in excelsis Deo!“ Jūs abejojote! Biuri misis šnabžda kasžin ką j mano ausj apie ateitį, bet gėnu aš ją tolyn, stengiuos užmiršt, ką girdėjau ir maldauj visų šventų galybių, kad biauromas nepasiektų gyvenimo. Jus besiraginti žengt į tarpą žmonių, neužsaldykite širdžių; neužsaldykite savo jausmų meilės, nes jusų sąžinė ir garbė neduos ramumo.

M. D. Laisvė.

MOKSLAS.

Sumanesnieje musų vyrai kviečia lietuvišką jaunumę mokslan, nurodo, kad be mokslo šiandien negalima gyventi, nes reikia dirbti sunkiausius darbus už mažą užmokesnį, buti visur žemesniu, nes nieko augstesnio nesuprant. Bet jaunumė linksmiai laikraščiais prie kazryų, alučio ir tt., nepažiuri, kas ją laukia. Galima tvirtinti, kad laukia ją vargai. Ne mokame gyventi, nė stubų užlaikyti, prieš musų norą, visokiais būdais vargai kankina: pirmiausia ligos, o jos atima pinigų, tankiai ir gyvastį, ypač kukdikių. Motinos neskaity nė jokių lavinantių ir pamokinančių knygų, nežino, kaip viską stuboj užlaikyti ir kaip kukdikius auginti. Augant kukdikiui, tėvai nemoka jį užvesti ant geresnio kelio ir tokiu būdu turi valdžia įsikšti ir mokyti juos pataisymo namuose. Kiek blogo žmonijai ir sau daro tamsūs žmonės, gal matyt ir mato tik apsišvietę, kitai to nesupranta.

Ant mano silpno baltso, pirmiausia leisto iš Valparaiso Universiteto, pradėjo ten telktis lietuviškoji jaunumė; dabar ten desėtkai lietuvių randasi, bet vien vaikiniai; merginų, įsireizusių, nuo to purtos, per tai didelę bledį jos daro sau, nes apsviestas vaikinas neves nė apsviestos merginos, todėl ir merginos turėtų griebtiesi mokslo.

22 gruodžio, ant Lawrence'o geležinkelio stoties susirinkome

būrelis draugų išlydėti du jaunus vyrus, R. Kentro ir Z. Jankauską į tą šviesos vietą — Valparaiso. Išlydint, su jais ejo musų linkėjimai, kad ateityj lietuviškoji visuomenė iš jų sulauktų sau naudą. Viliuosi, kad mano manymuose ne apsvilsiu. A. Ramanauskas.

Prasileičio laiškas iš Rusijos.

22.

Brangiausia Felicija.

Jau seniai susirinko trečioji duma, o aš tau dar nieko apie ją neparašiau. Trečioji дума dirba. Šit jos darbai. Pirmučiausiai atlaikė molebus, paskui ilgai, ilgai, kiek tik jėgos išneša, giedojo: „Dieve, Carą sergėk“. Tokia buvo pradžia. Juk puiku! Musų Mikutis iš džiaugsmo taip pasigėrė, kad tris dienas vos gyvas viliojosi. Kur nesidžiaugti iš tokios dumos! Juk susirinko garbūs vyrai — Piruškevič, Klepovskis, vyskupas Evlogi ir daug, daug jiems panašių. Tie vyrai turi gerus kumščius, tvirtus, aštrius dantis, kuriuos sunaudoja tėvynės ir sosto labui. Trečioje dumoje revoliucijonierių, galima sakyti, kaip ir nėra. Tiesa, pakliuvo keli bijo prazizioti. Teišdrįsta tik paklabinti savo revoliucijonierišką liežuvių, tuojaus atsidurs ten, kur atsidurė antrosios dumos socialdemokratai; tokiems ponams jau iš anksto priręnti panciai ir vieta katorgoje. Arba tegul pasako ką netinkamo Piruškevičiui ir kompanijai, tuojaus už kupros ir laukan iš posėdžių salės. Jau vieną tokią poną išmetė ant penkiolikos posėdžių. Taip atsitiko su Rodičevu. Jis, syki, bekalbėdamas, taip įsiskarčiavo, užmiršo visus mandagumus, užmiršo, kad jis yra Rusijos pavaldinis, kur 1905 metuose yra įvesta konstitucija, užmiršo ir pradėjo rėkti:

— Seniau žmonėms Muravjov dalino savo apikakles, dabar Stolypinas apdovanojo savo halstukais. Kaip tik ištare tuos žodžius, Piruškevič su savo draugais, pasipiktinę, pakėlė trūkumą ir emė vyti laukan poną oratorių. O Klepovskis, užsokęs ant tribunus, kur dar tebebuvo Rodičev, prikišo jam kumščias prie nasrų ir perkuno baltu sušuko:

— Prakeiktas maistininke, aš tave, kaip gyvatę, sutrypsiu, laukan, laukan iš dumos! Tu užgaudinėsi musų numylėtą Stolypiną! Laukan!

Ir tik, tik nesuardė Rodičevui valgomosios. Gaila, kad jį kiti sulaukė, butų pamokines maistininke.

Rodičev tuojaus aprimo, su nužeminta širdimi nuėjo pas Stolypiną atsiprašyti.

— Dovanok man, gerbiama! — Na, šį kartą atleidiu, bet žiūrėk, kad ateityje tavo liežuvis būtų suvaldytas! — pagrąsino pirštu Stolypin Rodičevui.

— Mano kaltybė, prizadu pasitaistys, — gailėjosi Rodičev. Gerai, kad Rodičev yra kadetas, na ir atsiprašė, o jei butų panašiai pasakęs koks esdekas arba eseras, lauk tu iš jo atgalios, butų nusispiovęs ir tiek!

Tiesa, Stolypin savo pavaldinius dosniai apdovanoja halstukais, na bet kas kaltas, kad tie halstukai perankštus ir juos užsidėję, tuojaus pasismaugia, kartais tokių nelaimių atsitinka į mėnesį apie pus-trečio šimto.

A, dar buvau užmiršęs parašyti apie vieną atstovą. Tas atstovas Smidt, apie jį daug visą Rusiją kalbėjo. Jis seniau tarnavo armijoje ir svetimtaučiams už kelius simtus rublių pardavė tvirtovių planus. Dabar jis atstovauja ir gina tėvynės reikalus. Jei pinigų galima paimti, kodėl nepraduoti. Smidt nekvailas, suprantą pinigų vertę.

Dabar nekuriu maistininkei tyčiojasi ir sako:

— Gerai gins tėvynės reikalus tie, kurie nurėjo ją parduoti už kelius sidabrinus!

Zinoma, kad panašus atstovai meilėnisi caro ir Stolypino širdžiai negu maistininkei. Smidtai nešauks:

— Salin caro valdžia!

Ne, jie, persizegnoję, giedos: — Dieve, carą sergėk. Tegyvuoja caras! Ura!

To valdžiai ir užtenka.

22 gruodžio, ant Lawrence'o geležinkelio stoties susirinkome būrelis draugų išlydėti du jaunus vyrus, R. Kentro ir Z. Jankauską į tą šviesos vietą — Valparaiso. Išlydint, su jais ejo musų linkėjimai, kad ateityj lietuviškoji visuomenė iš jų sulauktų sau naudą. Viliuosi, kad mano manymuose ne apsvilsiu. A. Ramanauskas.

Mažas Feljetonas.

Prasileičio laiškas iš Rusijos.

22.

Brangiausia Felicija.

Jau seniai susirinko trečioji duma, o aš tau dar nieko apie ją neparašiau. Trečioji дума dirba. Šit jos darbai. Pirmučiausiai atlaikė molebus, paskui ilgai, ilgai, kiek tik jėgos išneša, giedojo: „Dieve, Carą sergėk“. Tokia buvo pradžia. Juk puiku! Musų Mikutis iš džiaugsmo taip pasigėrė, kad tris dienas vos gyvas viliojosi. Kur nesidžiaugti iš tokios dumos! Juk susirinko garbūs vyrai — Piruškevič, Klepovskis, vyskupas Evlogi ir daug, daug jiems panašių. Tie vyrai turi gerus kumščius, tvirtus, aštrius dantis, kuriuos sunaudoja tėvynės ir sosto labui. Trečioje dumoje revoliucijonierių, galima sakyti, kaip ir nėra. Tiesa, pakliuvo keli bijo prazizioti. Teišdrįsta tik paklabinti savo revoliucijonierišką liežuvių, tuojaus atsidurs ten, kur atsidurė antrosios dumos socialdemokratai; tokiems ponams jau iš anksto priręnti panciai ir vieta katorgoje. Arba tegul pasako ką netinkamo Piruškevičiui ir kompanijai, tuojaus už kupros ir laukan iš posėdžių salės. Jau vieną tokią poną išmetė ant penkiolikos posėdžių. Taip atsitiko su Rodičevu. Jis, syki, bekalbėdamas, taip įsiskarčiavo, užmiršo visus mandagumus, užmiršo, kad jis yra Rusijos pavaldinis, kur 1905 metuose yra įvesta konstitucija, užmiršo ir pradėjo rėkti:

— Seniau žmonėms Muravjov dalino savo apikakles, dabar Stolypinas apdovanojo savo halstukais.

Kaip tik ištare tuos žodžius, Piruškevič su savo draugais, pasipiktinę, pakėlė trūkumą ir emė vyti laukan poną oratorių. O Klepovskis, užsokęs ant tribunus, kur dar tebebuvo Rodičev, prikišo jam kumščias prie nasrų ir perkuno baltu sušuko:

— Prakeiktas maistininke, aš tave, kaip gyvatę, sutrypsiu, laukan, laukan iš dumos! Tu užgaudinėsi musų numylėtą Stolypiną! Laukan!

Ir tik, tik nesuardė Rodičevui valgomosios. Gaila, kad jį kiti sulaukė, butų pamokines maistininke.

Rodičev tuojaus aprimo, su nužeminta širdimi nuėjo pas Stolypiną atsiprašyti.

— Dovanok man, gerbiama! — Na, šį kartą atleidiu, bet žiūrėk, kad ateityje tavo liežuvis būtų suvaldytas! — pagrąsino pirštu Stolypin Rodičevui.

— Mano kaltybė, prizadu pasitaistys, — gailėjosi Rodičev. Gerai, kad Rodičev yra kadetas, na ir atsiprašė, o jei butų panašiai pasakęs koks esdekas arba eseras, lauk tu iš jo atgalios, butų nusispiovęs ir tiek!

Tiesa, Stolypin savo pavaldinius dosniai apdovanoja halstukais, na bet kas kaltas, kad tie halstukai perankštus ir juos užsidėję, tuojaus pasismaugia, kartais tokių nelaimių atsitinka į mėnesį apie pus-trečio šimto.

A, dar buvau užmiršęs parašyti apie vieną atstovą. Tas atstovas Smidt, apie jį daug visą Rusiją kalbėjo. Jis seniau tarnavo armijoje ir svetimtaučiams už kelius simtus rublių pardavė tvirtovių planus. Dabar jis atstovauja ir gina tėvynės reikalus. Jei pinigų galima paimti, kodėl nepraduoti

viras žemą ir vasarą, namieje ir prie darbo.

Miegodami, laikykite langus atvirus, bet šilaiti užsiklokite.

Sviežias oras, ar sausas ar drėgnas, šiltas ar šaltas, yra žmonėms naudingas.

Kvėpuokite per nosį. Kvėpuokite giliai.

Saugokitės dulkių. Saugokitės darbo prie dulkių.

Niekados ne šluokite sausos aslos. Visados reikia pašlapinti aslą vandeniu, pioviniais, arba šmoltais drėgno popierio kad šluojant, nepridurkultų. Dulkes reikia nuvalyti drėgnu audėku.

Saugokitės užšaldymo ir kosulio.

Jeigu turite džiova, tuoj eikite pas gydytoją. Jeigu nueisite laiku, tai galite išsigydyti. Jeigu lauksite, kol tep susirgsite, kad negalėsite darba dirbti, arba kol tapsite silpnu, gal jau but per vėlu.

Negerkite degtinės, alaus, arba kitiokių svaiginančių gėrimų. Jie nieko gero ne duos, nes pradžioje duos tik suviliojantį stiprumą, bet ant galo suardys vidurius ir atims norą valgyti, ir apsunks išsigydytą.

Neleiskite pinigų ant patenutų vaistų, arba garsintų gyduolių. Saugokitės daktarų, kurie juos garsina.

Geras valgis ir atilsys tyrame ore yra geriausias vaistas.

Apsaugok savo šeimyną ir kitus nuo tos ligos, naikinamos tuojau spaudulais. Tuom apsaugosi ir savę nuo įkvėpimo džiovos bakterijų.

Spiauk į šmolę popierio, arba į popierinius nosinius ir tuojau suėdink juos pečiu.

Nekosk ir nesijuok garsiai arti kito veido, nes gal lašeliai tavo spaudulų turi džiovos bakterijas, arba sekas.

Nekosk, ne turėdamas arti burnos popierinio nosinio.

Nemiegok toj pačioj lovoj su kuo nors kitu, ir jai galima, tamsi pačiam kambariui.

Atsargus ir švariai užsilaikantis džiova sergantis nepavojingas kitiems, su juom gyvenantiems, arba dirbantiems.

Paprastiausių ženklų (symptomų) džiovos yra kosulys, lengvas nykimas kuno ir pajėgų, karščiavimas, naktinis prakaitas, ir spiovimas krauju. Kiekvienas iš šių ženklų yra perspėjimu. Pradžioje ligos tankiai kosulio nėra, ženkliai yra toki, kokius žmonės skaito pasiekus vidurių ligos: abelsas silpnumas, arba kitiokiški kentėmai. Tik tai ištramas gero daktaro gal teisybė parodyti.

Jeigu turi pamatą bijotis džiovos, tai pasirodovok gero daktaro, arba eik į koki nors iš ligonbučių (free dispensary), kurie yra susirūšę su Chicago Priešdžiovinio Institutu, juose žmonės gauna rodą ir vaistus veltui:

North Side — Chicago Polyclinic Hospital Dispensary, 147 East Chicago ave. Utarninkais ir Pėtnyčioms, nuo 2 iki 3 val. po pietų.

West Side — Central Free Dispensary (Ruth Medical College), 757 West Harrison st, Seredoms ir Subatomis, nuo 11 iki 12 pietų.

West Side Dispensary (College of Physicians & Surgeons), Corner of Congress & Honore st. Utarninkais ir Pėtnyčioms, nuo 11 iki 12 pietų.

South Side — Southside Free Dispensary (Northwestern University Medical School), 2431 Dearborn st. Panedėliais ir Ketvergais, nuo 10 iki 12 pietų.

Hahnemann Hospital Free Dispensary, 2811 Cottage Grove avenue, Panedėliais ir Ketvergais, nuo 2:30 iki 4 po pietų.

Platesnės informacijos galima gauti pas The Chicago Tuberculosis Institute, 51 La Salle st., Chicago, Ill. Tel. Main 1466.

|| Sokolove, prie Pavislio gelžkelio, Lenkijoj revoliucionieriai užpuolė ant krasos trukio, i kurį metė bombas. Nuo eksplozijos du krasos urėdninkai likosi užmušti, o 10 kareivių tapo sužeisti. Apvaldė trukį, revoliucionieriai paėmė siunčiamus pinigus, kurių buvo gana daug.

|| Pietinėj Amerikoje, respublikoj Ecuador, netoli Nachachi išsėko iš rėlių gelžkelio trukas ir susidaužė. Prie to 24 ypatos likosi užmuštos, o 45 sunkiai sužeistos.

Gadynė šlėktos viešpatavimo Lietuvoje

(1569—1795 m.)

Parašė Jonas Šliupas, M. D.

ypačiai ant Žemaitijos, Baltarusijos ir Novogrodsko, kur daugelį šalininkų rytinės bažnyčios ir dissidentų atvertė į katalikystę. Dvaruose, bažnyčiose, atlaiduose, laidotuose, jomarkuose, visur ir visados jezuitai landžiojo, įjėskodami rėmėjų katalikų bažnyčios, keldami religiškas regyklas, kanonizacijas šventųjų, įvesdinimus relikvijų ir tt., kaip matyt iš Rostovskio istorijos liet. jezuitų. Savo raštuose visai išsiaišė dissidentus ir jų kunigus. Ir taip pvd. Volaną, žmogų blaivų, kurs iki 80 metų amžiaus gyveno, apšaukė girtuokliu; apie Sudrovį *, kurs mokslumu lyginosi mokyčiausiems jezuitams, pramanė pasaką, kad iki vėlam amžiui buvęs budeliu Lvoje, kad pavogęs sidabrinę terlą, kad seniu budams, smilo prie Zofijos Volanūtės ir tt. Nutarimus synodų išjuokė, sakydami, buk ten sątaravosi apie avizas, malkas, vištas ir tt. pamokslininkams, lyg kad katalikų kunigai niekados nesataravosi apie dešimtinę arba jezuitai nebutų tykoję gauti koki kaimą arba aprašą! Nors dissidentai atrodinėjo neteisingumą to viso, bet jezuitai, vienok atkartodami priekabas, įkalbėjo gaujoms jas taip, jog tosios persiėmė tokia neapikanta dissidentų kunigų, jog juos mažiau guodojo už girtuoklius ir ulytinius šaldrus. Prieg tam jezuitai, baigiant Batoriui viešpatuoti, labai sudidėjo skaitliu (pačiam Vilniuje buvo jų 70) ir turtuose, ir visokiais budais viliojo sunus dissidentų ir savo akademiją, taip jog tarp 700 jų mokinčiųjų buvo nemaža dissidentų, kuriuos jie velyjo atvertinėti į katalikus negu dauginti jų žinias ir negu iš jų išauginti dorus žmones bei gerus valstiečius.

Taip dalykams stovint, liet. kalvyniškiei mislinėjo, kaip galima būtų pasekminkai atsispirti prieš jezuitų užmąčius. Jau nuo visatino synodo Sandomieriuje buvo namoma, kad reikia visiems kitvieriams įyentiesi. Bet tokia vienybė liuteronų ir kalvyniškių nelengviai įvykdinama buvo dėl skersakiamio liuteriškių kunigų iš Vokietijos ir karališkių Prusų, o vėl su Sveinijonais negalima buvo rasti pagrindų susivienijimui. Dabar Kristupas Radivilas, Vilniaus vaiv., pasiėmė bent kalvyniškius suvienyti su liuteriškais, sukvietė 14 d. birželio 1585 m. į Vilnių ant pašekos liuteriškų bei kalvyniškus teologus, išpašęs nuo markgrovo Jurgio Fridrikio keletą mokytesnių liuteriškų teologų iš Karaliaučiaus. Atvyko tad Povilas Weiss, dr. teologijos, ir Martinas Henrici, priedvarinis pamokslininkas; šitie su Jobu Sommeriu, liut. pastoriumi Vilniuje, Povilu Oderbornu, pastoriumi Kaune ir keletu kitų, perstatė toje pašekoje liuterišką tikėjimą. Iš kalvyniškių teologų ten buvo: Andrius Volan, karaliaus raštininkas; saksas Jonas Ulrik; St. Sudrovius, Mot. Johandes; ir And. Chrzastowski. Prie daugelio kiltų priereigų, pašekos ėjo apie butį kuno ir kraujo Kristaus Viešpaties vakarienėje. Pašekos neatnešė gerų vaisių, jei bent dissidentams daugias bėdies, nes jezuitai atrodinėjo raštuose, kad pas dissidentus kiek galvų tiek išmanymų, ir niekur nėsą tvarkos bei sutikmės.

Kovoje su reformacija dang prigelbėjo jezuitams ir dar pirmiau įvykęs atšalinimas kiltesnių vadovų reformacijos nuo religiško interesų, o taip-gi pasidalinimas protestantų ir sektas ir tųjų savitarpinis neužsikentimas. Visatini reformacija Lenkijoje ir Lietuvoje buvo jau benupolanti, kada čion atsirado jezuitai; todėl pergalėjimas jiems lengvai atsiėjo. O pravoslaviškoji vakarinės Rusijos cerkvė, nors ir nesidalino į sektas ir nors kiltos Rusų šeimynos nebuvo žymiai atšalusios, tačiau buvo tuomet taip bėdingame padėjime, jog gerai suorganizuotoji ir turtinga įrankiais katalikystė turėjo lengvą pergalėjimą.

Žemaitijoje kovą su kitatikiais pradėjo vyskupas Merkelis Giedraitis (1575 — 1609 m.): pats lankydams vyskupystę, visur pamokslus sakydams, partraukdams keletą kunigų iš Vilniaus dijeceizijos, monkančių lietuviškai kalbėti, o taip-gi mokydamas Alsėdžiuose jaunuojuose kunigavimui; tai jaunuojuose jis davė maistą ir apdarą. Ant galo iš Rygos partraukė keletą jezuitų į Alsėdžius, beje Jurgį Lanickį ir k. 1583 m., o taip-gi iš Vilniaus. 1587 m. Lietuvos jezuitų provincijolas, Jonas Argentus, pasiuntė į Žemaitijos Emanuelį Vėgą su Jeronimu Kniskunu; o 1589 m. atkeliavo iš Rygos Raulas Mackevičia ir Jurgis Blūdekis. Iš tų vienas turėjo mokintojauti, o kiti po Žemaitiją pamokslininkavo ir vertė žmones į katalikystę. Pagaliau vyskupas dar partraukė iš Vilniaus jezuitus: Motiejų Galiną su Merkeliu Daugėla ir juos taip-gi "užleido" ant kitatikų, ypačiai ant stabmeldžių lietuvių.

Visatinoje apibrėžė lietuviškosios Rusijos cerkvę, po jos atsidalinimo nuo rytinės Maskolijoje, užlaikė bendrą su ja hierarchišką surėdymą, bendras dogmas ir įmonius. Tačiau; bėgant laikui, radosi nemaža skirtimų. Kuomet Maskolijoje cerkvė stovėjo po apginklu pravoslaviškos valdžios, nevaržoma kitokių išpažinimų; lietuviškojoje Rusijoje, atbulai, prie kitokio tikėjimo valdžios ji palikta tapo pati sau ir priversta smurčiai imtiesi, iš dalies su reformacija, o labiausiai su lotynizmu. Todėl cerkinė hierarchija čion turėjo atramos įjėskoti žmonėse, o labiau svietiškuose didikuose. Ji įjėskoto taipgi atramos ir pas Caregrado (Konstantinopolio) patriarchą, pripažindama ant savęs jo augstę autoritetą; bet toluome dėlei ans negalėjo nuolatos dalyvauti jos reikaluose. Iš tokių aplinkybių kilo tula tvarka cerkvėje. Vyriausiu šaltiniu tvarkos buvo labai tankus ir artimas įsimašymas svietiškių ypatų ir cerkvės reikalus. Ypačiai kenkė taip vad. "patronatas" arba tiesa kiltų žmonių prižiūrėti cerkvės ir klostorius, įsteigtus ant jų žemės jų ar jų prabočių; tos ypatos pasisavino tiesą rupintiesi jėmimais ir teismu dvaruose minėtųjų cerkvių ir klostorių, perstatinėti kandidatus ant urėdų jų šventikų ir popų ir net atidavinėti savas tiesas kitoms ypatoms ("pravo podavanja"). Tokia tiesa kištiesi į klostorių ar cerkvių jėmimus primena sistemą "kormlenijų" Maskolijoje. Kartais ainiai įsteigtojų ("ktitorijų") pereidinėjo į lotynizmą ar kalvynizmą; o tuomii tarpu jie ant toliaus likosi patronais pravoslaviškų klostorių ir cerkvių, iš ko kildavo dar didesnės klastos. Klostoriai su jų tėvonijomis, ir jėmimais pavedami buvo valdymui ne tik dvasiškos ypatoms, bet ir svietiškos, kurios gyveno juose su savo šeimynomis, beje pačiomis ir vaikais, iš ko piktinosi žmonės. Ypatinai kenkė nuolatinis įsimašymas kitvierių karalių, nuo kurių tiesiog prigulėjo žymiausias lietuviškosios Rusijos klostoriai, ir jie atidavinėjo tuos klostorius kaipto atlyginimą už tarnystą ypatoms taip dvasiškos, kaip svietiškos. Neap-

siribuodami klostoriais, Lenkijos karaliai, abudu Zygmantu ir Batory, prisavino ir patį paskyrimą vyskupo ir metropolito, kuriuos pirmiau rinkdavo dvasiškoji valdžia bendrai su žmonėmis. Patalinimas ant cerkviškų katėdrų taipgi tapo atlyginimu už tarnavimus. Mažai to, karaliai dar prie gyvos galvos vyskupų ėmė skyrinėti jiems įpėdinius, kurie ir naudojosi iš dalies jėmimų; kartais tokiais žadamais ("narečenyje") vyskupais budavo tiesiog svietiškos ypatos, dar neįšventintos į dvasišką luomą.

Tokios aplinkybės įnešė didoką sugedimą į cerkvišką lietuviškąsios Rusijos hierarchiją: joje atsirado žmonės godūs, nenaudos, manantieje ne apie cerkvės dalykus, bet apie savo jėmimus, o gyvenantieje pagal papratimus svietiškių didikų. Kaip didikai, taip jie kartais išdykavo, vaidus kėlė, su ginklais užpildinėjo ant kaimynų, antjodinėjo ir grobstė. Tokius hierarchus perstatė antrojo pusėje 16-to šimtmečio du vakarinės Rusijos vyskupa: Jonas Krasenskis ir Theodozius Lazauskis. Mirus 1565 vyskupui Josifiui pasiuiosavo katėdra Vladimirui ir Brascių. Ant jos atsirado du pretendentai: šlėktunas Ivanas Borzobogatas Krasenskis ir Cholmų vyskupas Theodozius Lazauskis. Karalius Zygmantas Augustas išdavė gromatą ant tos katėdros abiem priešgynom, pirma Krasenskiui, Kazio žadėtam vyskupui, o potam ir Lazauskiui. Pirmas paspėjo ankščiau pagriebti pylį vyskupo Vladimirui. Bet Theodozius atvyko su skaitlingu apginkluotu tuntu, susidedančiu iš raitininkų ir pėstininkų, su kanuolėmis, ir varu paėmė pylį. Krasenskiui skudžianties, karalius pakvietė Lazauskį į savo teismą; bet tasai neatkako. Tai buvo tėmytinai būnins ir ydingas vyskupas. Jis pats antjodinėjo ant kaimynystos dvarponių, ir grobišavo ant vieskelių, ardė cerkviškus lobius, o šventikus protestuojančius mušė savo lazda. Puolant karališkai valdžiai ir šiaip respublikos tvarkai, tokie darbai kartais pasilikdavo nenubustais. Lazauskis susilaikė gilios senatvės, ir sutinkant Batoriui, pavedė Vladimirui vyskupystę archimandritui Kyjevo-Pečerskio klostoriaus Meletui Chrebtaviciui Bogurinskiui. Tuomii laiku buvęs priešgyna jo Ivanas Krasenskis gavo nuo karaliaus vyskupystę, Lucko ir Ostrogo, su titulu žadamo vyskupo; priegtam perėjo dar keletas metų, iki jis, metropolitu reikalavau, priėmė dvasišką įšventinimą po vardu Jonos. Pasielgimas jo ant katėdros buvo taip-pat nenaudiškas kaip ir Lazauskio: su lobiais ir jėmimais cerkvių jis apsiėjo kaip su savo savastimi. Bet jis užbaigė ne taip gražiai. Gavęs į savo valdžią Židikų klostorių, Jona Krasenskis taip ėmė jį grobstyti ir ardyti, kad karalius Steponas Batory liepė atimti nuo jo klostorių ir atiduoti kitai ypatai. Bet Jona užsikrito užimti klostorių su ginklu ir gintiesi nuo pasiūsto prieš jį kareivių tunto. Tačiau jis tapo pergalėtas (1585 m.). Jona Krasenskis pasimirė banitais išguitinu. Jo įpėdiniu ant katėdros Lucko ir Ostrogo Steponas Batory paskyrė Kirylą Terleckį, iki šiolai vyskupą Pinsko ir Turovo, painantį iš gan kiltos rusiškos šeimynos. Tas Kirylas Terleckis vėliai tapo vienu iš vyriausių veikėjų cerkviškos unijos.

Apsvarstymui cerkviškos tvarkos liet. Rusijoje kartais susirinkdavo dvasiški synodai, kaip kad Maskolijoje. Tuos synodus susaukdavo, leidžiant karaliui, lietuviškosios Rusijos metropolitas, kurs vadinosi metropolitu "Kyjevos, Galicijos ir visos Rusijos"; jis labai retai gyveno Kyjevoje, o tankiai sostapylėje Lietuvos, beje Vilniuje, arba Novogrodke. Nutarimai tų synodų ir mėginimai jų įgyvendinti cerkvišką discipliną tankiausiai pasilikdavo be jokių vaisių, labiausiai dėl menkumo valdžios, kokią turėjo Kyjevos metropolitas prietaikimui prie kitų vyskupų. Prieg tam ir patys Kyjevos metropolitai, ant kurių išrinkimo daugiasiausiai įtekmes turėjo karaliaus ir lietuviškosios Rusijos didikai, nevisuomet buvo žmonėmis vertingais. Vienu iš maziasiausių kiltų buvo įpėdinis metropolito Makaro, kurį totoriai užmušė kelionėje iš Vilniaus į Kyjevą (1497 m.), Josifas Bolgarinavicius, kurs buvo šalininku Florentiškos unijos ir, velyjant d. kunigaikščiui Lietuvs Aleksandriui, kalbino jo pačią Elena Ivanaitę pereiti į katalikystę. Bet jis veikiai numirė. O skaitliuše kilčiausių lietuviškos Rusijos archipastorių buvo Josifas Soltanas, buvęs metropolitu pirmame ketvirtidalyje XVI-to šimtmečio. Bet ir tas uolus, gerai apsviestas herachas, remiamas kunigaikščio Konstantino Ivanavicius Ostrogo, galingiausio iš vakarinės Rusijos didikų ano laiko, neįstengė sulaukyti Zygmantą I ir jo žmoną Boną, kad nedavinėtų rusiškų vyskupų ir rusiškų klostorių ant "kormlenijų" visokiems ponams ir šlėktunams.

Netvarka cerkvės lietuviškoje Rusijoje ypatingai pasididino antroje pusėje XVI-to šimtmečio, kada metropolitu sostą užiminėjo vienas po kitam: Silvestras Belkevičius, buvęs karališku "skarbininku" (yzdininku) Vilniuje, tiesiog iš svietiškos ypatos pastojęs metropolitu; Jona Prataševičius (galbut giminaitis žinomo vyskupo Valerijono Prataševičiaus); Ilja Kušas, pakeltas ant katėdros tiesiog iš svietiškių ypatų, ir Onisiforas Dievačka, pakeltas ne pagal kanonus, nėsą kilo iš dvejavėdžių.

Nemažą įtekme ant tvirtinimo cerkvės liet. Rusijoje turėjo ir ans jėdėjimas, kurs vos nesulamdė Lenkijoje ir Lietuvoje katalikų bažnyčios, beje protestantizmas; prie to jėdėjimo prisilėjo daugelis sąnarių kiltų pravoslaviškų šeimynų, kaip Chodkeviciai, Valavčiai, Sapiehos, Višneveckiai ir tt. Pravoslavi tųmii lengviaus priikiho prie protestono, kada tiejeje — 1) pasirodė jų bandžiuliais kovoje prieš bendrą priešą, beje lotynizmą; o 2) protestantizmas patraukė prie savęs prilankumą todėl, kad visur sužadino protišką judėjimą, pastangas užvedinti mokyklas ir spaustuves, ir visatini sukelidino apšvietimą, beje mokslišką ir literatišką veiklumą. Iš protestoniškų išpažinimų nemažą pasisekimą turėjo pietvakarinėje Rusijoje sekta antitrinitarų arba socinijonų. Prie tosios sekto prisidėjo pasekėjai garsios Novgorode ir Maskvoje herezijos Žydziujancijų. Pusėje XVI-to šimtmečio vadu tos herezijos, kaip žinoma, radosi Theodozius Kosoi, kurs, gelbėdamasi nuo bausmės, pabėgo iš Maskolijos į Lietuvą ir čion atrado labai daug pasekėjų, net tarp šventikų ir kitų dvasiškų ypatų.

Smagių glamonėtojų antitrinitariskos sekto Lietuvoje buvo Vilniaus kastelionas Jonas Kiška, apsiėdęs su dukra kunigaikščio Konstantino Ostrogo; savo plačiuose lobiuose, lietuviškuose ir baltarusiškuose, jis steigė mokyklas, spaustuves ir daugybes išleido antitrinitariskų veikalų. Tikiai jam pasimirus (1593 m.), perėjus jo turtingiems dvarams į kitas rankas, socinijonų sekta Lietuvoje ėmė pulti. Toje-gi gadynėje socinijanizmas labai paplito ir Volynijoje, kur ypatingai didelį pasisekimą turėjo Theodozius Kosoi ir jo bendrai. Žinomasai maskviškis išeivis kniazis Kurbskis, toje šalyje begyvenąs, skundžiasi, kad tame laike "veik kuone visa Volynija buvo užsikrėtusi pavietre to mokslo". Pats kunigaikštis, Ostrogskis, nuošvis Kiškos, draugiškai susiėnekėjo su tulais antitrinitarais. Taip, kada jezuitas Petras Skarga pašventė jam pirmąjį išleidimą savo

veikalo apie uniiją bažnyčių, kunigaikštis Ostrogskis parašyti papriešinimą ant tos tēmos tulam Matavilui, s bėjui antitrinitarizmo. Kniaziaus išpeikimo gromata, k jis mokinčius Photino ir Arijaus stato apgynę pravoslavy bažnyčios. Bet tie peikimai nepadarė Ostrogskį nedraugu antitrinitarų, kuriuos jis guodojo ypatingai jų pastangas žmones praviesti. Volynijoje socinijoniz žydėjo dar ilgiaus negu Lietuvoje ir Baltarusijoje.

Iš visų vakarinės Rusijos skryčių Galiciskę a Raudonoji Rusija labiausiai buvo nuvargusi. Sen priglauta tiesiog prie Lenkijos, jau ji šiek-tiek susilen ir sukatalikėjo, taip jog XVI-me šimtmetėje čion nerai me pravoslaviškų didikų, kaip kad liet. Rusijoje. Ku Lvoje buvo įsteigta katalikiška archivyskupystė; pravoska ir plati Galicijos ir Lvovo vyskupystė, talpinti savyje ir Podoliją, po priglaidimo Galicijos prie Lenk pasiliko be savų vyskupų bėgyje daugias negu pusan šimtmečio, ir ją valdė atstovai Kyjevos metropolito, išri me kurio turėjo įtekme iš pradžių vietinė svietiškoji džia, o po tam Lvovo katalikiški archivyskupai; prie šventikai keliaudavo kartais įšventinti į kaimynišką Moldaviją. Taip dalykams esant, žinoma, lotyniškoji kunigija užėmė čion viešpataujantį padėjimą ir lotyniškoji propaganda plėtojosi beveik be kliučių, o pravoslavija tapo pažeminta. Galiaus, prašant Galicijos dvarininkams ir miesčionims, Zygmantas I leido pastatyti Lvoje pravoslavišką vyskupą kaipo vikarą Kyjevos metropolito (1539 m.). Pusėje XVI-to šimtmečio ant Lvovo katėdros išrinktas tapo našlys šlėktunas Markas Balabanas. Jis dar prie savo gyvos galvos išsipašė nuo karaliaus Zygmanto II gromatam, kad jam mirus, vyskupystę taptų perduota jo su Gregorui, priėjusiam zokone vardą Gedeono. Ir iš t — nors ne tuojau po tėvo mirties — Gedeonas Balaba aulinkui gavo Lvovo katėdrą, nežiurint į priešinimąsi talikiškojo archivyskupo. Ypatinai susiremi su šiu archivyskupu jam atsiėjo dėlei įvedzinimo Gregoriško lendoriaus. Žinome, kad popiežius Gregoras XIII 1582 įvedino naują kalendorių. Karalius Steponas Batory p liepė priimti tą kalendorių Lenkijoje ir Lietuvoje visien gyventojams be skirtumo jų tikėjimo. Bet tokiam įsakui labai pasipriešino pravoslavi, tvirtindami, kad tolykus klausimas priguli išgvildinti patriarchui, o ne svietiskajai valdžiai. Caregradiški patriarchas Jeremija priasiuntė aplinkrašį pravoslavy kunigijai, ragindamas, ne priimti naująjį kalendorių ir velykas švesti po senovės Vietomis lotynininkai užsimetė varu priversti pravoslavi priimti. Taip Lvoje archivyskupas Sulikovskis liepė, pagelba apginkluoto tunto, užpėvetyti visas pravosl cerkves, idant sutramdyti laikymą dievmaldystės šven pagal senąjį kalendorių. Gedeonas Balabanas prieš šito prievartą įnešė protestą į miesto knygas. O potam besirenkancio tuomet Varšvos seimo pakvietė Suliko atsakyti. Bet čion, tarpininkaujant keletui didikų, jie sitaikino; priegkam Sulikovskis formaliskai atsiskak įsimašymo į reikalus pravoslaviškosios Lvoje vyskupo. O karalius, matydamas didelį bruzdėjimą tarpe Rusinių lei naujojo kalendoriaus, atmetė savo paliepimą ir patik pravoslavyms be kliučių laikytiesi įmonių ir cerkviškų davimų.

Rusiški Galicijos dvarininkai, atkakusieje su Gedeonu į Varšvos seimą 1585 m., saukė čionai ir tropolitą Onisiforą drauge ginti interesus pravoslavi Metropolitas žadėjo atvažiuoti; tačiau pats neatvažiavo o tik prisuntė kokius ten "artikulus". Ižeisti jo pasiėlmu, minėtieje dvarininkai pasiuntė jam įskundžiantį raštą. Čion jie tamsiais dažais aprašinėjo nesirupinimą apie savas avis ir netvarką per jį atsiradusią cerkvėje, dėlei pravoslavi dabar kenčią tokią bėdą, kokios senie niekados nebuvo, kaip: užpėvetyjimas cerkvių, atėmimas varpų, atidavimas cerkvių į arendą žydams ar pavertini jų į lotyniskas bažnyčias, užgriebimas cerkviškų turtų; a davimas klostorių šeimynuotiems žmonėms, kurie gyve juose su pačiomis ir vaikais; įstatymas netikusių ypat be synodiškų susirinkimų ir tt. Prie paskutiniojo nėjimo toje rašyvoje nurodyta tapo įdomi paveizdžkos. Karalius Steponas paskyrė Peremyšliaus vysklą tijąnų Brylskį, žmogų "dievo žodžio nesimokin pavaldinį Peremyšliaus starastos, kurs ir valdo cer lobius; nėsą žadamas vyskupas, kaipo ano pavaldin drista jam priestarauti. Rašyva prašo metropolis neįšventintų jį į vyskupus iki kitam seimui, kur val Peremyšliaus ir Samboro žemės ketina perstatyti k ir ponams — dumai apie nevertingumą tos ypatos prašymas Galicijos valstiečių veltui nuėjo. Brylskis tapo įšventintas, ir iki savo mirčiai (1591 m.) valdė pystę, kurią, mirdamas, paliko dideliame ištvirkime plina (grosas) tarp vietinės dvasiškos nuopulė; šv neretai buvo dusykvedžiais, įšventino neįstatymiški tuokmes ir lengvai draskė įstatymiškasias, kas atsis ant žmonių dorybės. Įpėdiniu Brylskio ant Peren vyskupo katėdros buvo Mikolas Kopystenski. Apie vo broliją rašė Caregrado patriarchai: "Vyskupas taip-gi ir Pinsko, su pačiomis gyvena, dar-gi ir P liaus vyskupas su pačia pakeltas į vyskupus". "Kol tikai, toki ir popai. Kada popus (daugvėdžius ar siai gyvenančius) skundė synode metropolitu, kad sisakytų nuo kunigystos, jie atsakė: tegul pima š atsiskako nuo savo šventikavimo ir paklauso įstatym ir mės jų paklausysime".

Mat pavojai, gresianti pravoslavijai iš pusės tantizmo, o ypačiai iš pusės jezuitų, prabūdino n Lvovo broliją iš snaudilio ir išsaukė į energiską nežiurint į netvarkumą cerkviškos hierarchijos. S siais įrankiais šitoj kovojo brolijos ir mokyklo lijos dygo ir seniau lietuviškoje Rusijoje po vardu vinių"; jos steigiamos buvo miestuose po įtekme pa Magdeburgo įstatymų; bet jų užduote ypatingai medegiškas palaikymas tulų cerkvių, ligonbučių ir vargsams. Dabar jos ėmė ar persikeitalioti, ar iš dygti, su užduotėmis ypatingai dvasiškosim ir praš cionis, su mieriu prirengti tinkamus mokytojus ir nėjus pravoslavijos, steigti mokyklas, spaustuves, nėti knygas ir tt. Vadais brolijų tapo: Lvoviskė pr vės Uspenijos ir Vilniškė prie klostoriaus sv. T Lvoviskė brolija buvo ir pirma; bet dabar ji tapo jinta ir gavo naujus įstatus 1586 m. nuo Antiochijos archo Joakimo, kurs aplankė vakarinę Rusiją, kelia į Maskvą dėl "milostynės". Dabar kiekvienas isto broliją šlėktunas ar miesčionis įnešinėjo į brolijų šesiatą grašių, ir potam davinėjo tula skaitlių gra met; brolijos apsiėmė gelbėti savienus sąnariams lydėti mirusius brolininkus su žvakėmis ir kapine Be to, brolijai tapo-pavesta galybė netik prižiūrėti mą svietiškių žmonių ir dvasiškų ypatų, ir jeigu n pranešti vyskupui, bet eiti į kalbas su pačiu vyskup jis elgiais ne pagal regulas apaštalių ir sv. tėvų. Ca

triarchas Jeremija davė Lvovo broliui tiesas stavropijos, beje priklausantį tiesiok nuo patriarcho, o ne nuo etinio vyskupo. Tos tiesos ir privilegijos feilgrukus sudėjo Lvovo broliui su Gedeonu Balabanu. Leidžiant triarchams, Lvoviškės brolija įsteigė savo mokyklą ir iustuvę, su sloveniškais ir graikiškais raidėmis. Tomokykloje mokė ne vien rašyti ir skaityti, bet ir gramatiką, retoriką, teologiją ir kitus mokslus, tarp ko kito kalbas tynišką bei graikišką. Tolygios mokyklos ir spaustuvės atarado Ostroge, lėšomis Konstantino Konstantinavičiaus strogskio, ir Vilniuje prie brolijos šv. Trejybės. Taigi usinai turėjo progą mokintis beveik tiek pat, kiek mokė otetostonų mokyklose ir jezuitų kolegijose. Ir toks pasikokymas greitai atsigrąžėjo atgimimo rusišką dvasišką eraturas, ypačiai polemiską, pakreiptą prieš lotynišką jezuitų propagandą. Pro kitus mokytojus (didaskalius) voviškės brolijos mokykloje prasikišo ypač Stepas Zizaus ir Kirylas Franksillionas. Be to Zizianus pagarsėjo aipo iškalbingas cerkviškas pamokslininkas.

Kova su lotynizmu labai pasisunkino nelikus Stepatov Batorio, apatintraus tikėjime, kada ėmė viešpatuoti Zigmantas III, pasirodęs savo katalikišku fanatizmu.

Pastarieji metai viešpatavimo Stepono Batorio, be paprastų vidurinių netvarkų respublikos, pasižymėjo vėl kilusia nuožmia kova dviejų partijų: iš vienos pusės karališkojo numylėtinio visagalingo Lenkijos hetmano ir kanclerio Jono Zamoiskio, iš kitos — brolių Zborovskių, prigulinių prie labai kiltos ir įtekmingos Lenkų šeimos. Vienas iš tų brolių, būtinus ir neramus įėjusio avantu. Samuėlius, už užmušimą urėdininko ištremtas dar kalėjant Heinrichui Valois, nežūrėdamas į išėjimo nutaimą, nesilovė lankytis gimtinėje, važinėti po pažįstamus ir draugus; dagi svajojo apie tulus užmanymus prieš karalių ir Zamoiskį. Šitasai-gi, budamas tuo pačiu laiku Krokavos starasta, pasinaudojo iš progos, kada atvangus Samuėlius atbrzdėjo į ribas jo starastystos; kancleris pasiuntė ginkluotą tuntą, sugauti banitą ir atvesti jį į Krokavos pilyį, ir čion, sutinkant karaliui liepė jam nukirsti galvą (26 gegužio 1584m.). Toks nepaprastas Lenkijoje nuagalybimas kiltos žmogaus sukelė didelį trūkumą tarp lenkiškų magnatų ir šlektos; tatau įsiutino prieš Zamoiskį ir klientais. Bet energiškas karalius ir jo kancleris drąsiai tęsė toliaus pradėtąją kovą, mėginami atnaujinti gudonę isstatymų ir karališkos valdžios tarpe saivališko luomo potū ir šlektos. Kita meta, beje 1584 m., Varšavos Zemoakeltas tapo teismą procesas prieš kitą iš brolių Zborovskių, Kristupą, kurį skundė už užmačią pakelti prieš aralių maistą, dėlei ko jis, esą, pradėjo susinėti su Zagrogiskiais, su Germanijais ciesiorim ir su Maskvos caru. ats Kristupas į teismą nestojo; nežiurint į visokius protus, jis psmėkė atėmimo garbės ir išėjumui (infanija ir nicija). — Taip pat nenorėdamas būti tēpti, šiaudiniu raliumi ir remti aristokratiją, kuri už niek laikė valdžią isstatymus, Batory vieną iš lietuviškųjų ponų, Gregorą iscaik, liepė, nežiurint privilegijai. Neminim captivabius nįsi jure vietum, apkalinti ir už vilgiškūs susinėsi- vūs su Ivanu Gresmijouju nukirsinti Vilniuje. — Pa- sėmė ant savęs netesėtiną užduotę nuslopinti respublikoje partiskąją kovą ir išaugštinti karališkąją valdžią, Batory tuomi pačiu laiku manė vėl nukreipti tautą arba bent šlektiskąją luomą į kovą prieš išlaukini neprietelių ir pagaivin- ti ją taip plačiu ir garsiu apsiėmimu kaip nauja karė su Maskva, ketindamas jau pamušti visą Maskvos viešpaty- tē: nēša mirtis Ivano Gresmijou ir pasekantis viešpaty- as negabaus Thēodoro Ivanovicius siulė viltį, jog iš- ldytui tokio apsiėmimo neatsiras nepervaliojamų kliūčių. O užkariavęs Maskoliją, Batory manė galėsiąs drauge su kitais krikščioniškais viešpaciais užgulti ant gresmingos Ottomanų viešpatystės.

Mirtis ištiko Steponą Batorį, kaip žinome, laike ši- chimeriškų užmanymų ir rengimųsi į naują karę. Jis mirė Gartinė 12 d. gruodžio 1586 m., vos 53 metus susi- kukes, po neilgo sirgimo, ko dėlei paskilęs gandas apie jį dydijimą, už kurį kaltino vieną iš dviejų jo gydytojų.

Tas monarchas, nors buvo jaunystoje išauklėtas ne- žiškame tikėjime, nors dalykuose tikėjimo buvo lai- niu, tačiau, besibrolaudamas su jezuitais, daug už- dissidentams. Bėvėk kasdien aplink jį slankiojo ai. Martinas Laterna, garsus tos bendrovės sąnarys, rage su juomi kelionėn prieš Maskvą. Ir Possevinį bai mylėjo, o Skarga turėjo prie jo ypatus liuosą pri- buvdamas Vilniuje, labai tankiai lankė jezuitų kol- kurią jis pats iškėlė ir akademiją. Tam zokonu jįs kolegijas Polocke, Terbatoj, Rygoje, Gartinė, ir Transylvanijoje. Pagal monarcho paveizdą, Nika- Radivilas, vadindamas Siratėlė, pakvietė juos į Ne- u, o Stan. Podcius (Pac), Vytebsko vaivada, į Vyteb- r kiti kitur juos temptinai parsitėpė, ir taip prirėgė užkoneveikimui dissidentų prie Batorio įpėdinio Zyg- manto III.

Mirus kunigaikščiui Albrechtui (1568), Batory ku- ant puspročio Albrechto Fridrikio pavedė Jurguii ikuiti, kunigaikščiui Anspach'o, kurį prisileido ant hol- usilenkimo) ir įpėdinystės Prussijoje, su sąlyga, kad es 200000 auksinų.

Fridrikis, markgrovas Brandenburgo, pati Zofija, Kazimiero Jagėliūno.

Albrechtas (+1568) — kunigaikštis Prussijos.

Jurgis —

Kazimieras —

Jonas —

Vilhelmas — archyviskupas Rygos.

Albrechtas Fridrikas (+ 1618) kunigaikštis Prus-

Jurgis Fridrikis, kuratorius Albrechto Fridrikio.

Dar paminėti reikia, kad karalius Batory Lenkijo- igė pėstininkus, vadinamus rinktiniais (piechota wy- cka).

ZYGMENTAS III VAZA.

(1587 — 1632).

Užstojus bekaralybei, tuojau prasidėjo savitarpinės s tarp partijų, kurios atsizymėjo pereiniais metais; vadu buvo hetmanas ir kancleris Jonas Zamoiskis, (Toliaus bus.)

H. IBSEN.
ŠIAURĖS KARŽYGIAI

KETURIŲ VEIKSMŲ TRAGEDIJA.

IŠ RUSŲ, LENKŲ IR VOKIEČIŲ VERTINŲ VERTE.

K. PUIDA.

GUNNAR. Kad tai nebučiuo tu padaręs. (Pus- balsiai). Bet tu žinai tą, kad ne visuomet vyriškai elgiai tasai, kuris myli. (Balsiai). Mazai žmonių turėjau pilyje ir nė vienas nebuvo gyvasties tikras, kuomet pasklydo žinia, kad Ernulf atvyko.

GIORDIS. Aš gi žinau ką-tai, kas labiau už gyvastį branginama!

TOROLF. Ką-gi tokio?

GIORDIS. Gerą vardą.

GUNNAR. Jiordis!

SYGURD. Niekas nepasakys, kad Gunnar tuo nužemino save.

GUNNAR. (tvirtai). Niekam nepasiseks suerzin- ti mane su Ernulfo giminėmis.

GIORDIS. (šypsodamasi). Pasakyk man, Sygurdai, ar tavo laivas prie kiekvieno vėjo plaukia?

SYGURD. Taip, by tik gero jurininko būtų ve- damas.

GIORDIS. Gerai, tad ir aš gudriai vesiu savo laivą ir viliuosiu, kad tikslą pasieksiu. (Eina į sa- lės gilumą).

DAGNA. (tyliai ir neramiai). Sygurd, eime iš čia — dar šį vakarą plaukiva iš čia!

SYGURD. Dabar pėrvėlu; tu pati...

DAGNA. Anuomet dar mylėjau Jiordisą; bet prieš valandėlį girdėjau žodžius, kuriuos atminu šiurpuliai mane purto. (Eina Sygurdą karžygiu su kitois svečiais, moteriškės, tarnai ir tarnaitės).

GUNNAR. (Po trumpos tylos, kurios metą at- sibuna, pasisveikinimai). Meldžiu į stalą! Pats gerbtiniasias mano svečias, Ernulf iš Fijordų at- vyks vėliau. Torolf užtikrina.

GIORDIS. (į tarnus). Nešikite alų ir midų! Pa- skui išsiri liežuviai ir protas palinksmės. (Gunnar veda Sygurdą ir sodina, po dešinės pusės Sygurd sėda Dagna. Jiordis prieša į jo abiejų. Torolf sėda prie kito stalo, priešais Gunnarą, kuris užima garbin- gausią vietą. Kiti svečiai susėda scenos gilumoje).

GIORDIS. (Po trumpos tylos, kurios metą gėr- vienias į kitų ir pašnabdomis kalbės per stalą). Retai susirenka tiek garsių karžygių, kaip šiandien šioje salėje. Gerai būtų, kad senovės papročiu, kiekvienas papasakotų nuveiktus žygius. Tuomet visi lengviau gali suprasti, kas jųs veikliausias.

GUNNAR. Pajojingas tai paproty ten, kur daug gerama; dažnai iš to išeina ginai.

GIORDIS. Nemaniau, kad Gunnar bailus.

SYGURD. To tikrai nieks ir dabar nemanu. Bet negreit užbaigtumėm, jeigu kiekvienas mūsų norėtų papasakoti savo žygius — tiek čia mūsų yra. Ver- čiau papasakok, Gunnar, mums apie savo kelionę į Bjarmiją! Noriai klausysime papasakojimo apie to- kį garsų žygį.

GIORDIS. Kelionė į Bjarmiją — tai jurininko žygis ir neverta juo girtis prieš karžygius! Ne Sy- gurdai — pradėk tu! O ne tai aš pamanyčiau, kad nenorėtum klausytis pagyrimų mano vyrui! Pasa- kyk puikiausią savo žygį!

SYGURD. Verčiamas sutinku! Stai mano žy- gis: kuomet sustojau su laivu ties Orkeno, priari- nio priešininkai; mēs sukabinome vašais laivais, o aš kovojau vienas prieš aštuonis vyrus.

GIORDIS. Puikus tat žygis. Bet ar pilnai ap- siginklavęs buvai?

SYGURD. Pilnai — su kirviu, durtuvu ir šar- vais.

GIORDIS. Neveizdint į tą žygis buvo puikus. Na, dabar, mano vyre, pranešk puikiausią savo žy- gį.

GUNNAR. (nenoromis). Užmušiau du jurių plė- šiku, kuriuodu apipilėsi laivą, pirklius išsiučiū ir jį tėvynę ir be atspirkimo atidaviau laivą. Anglų karalius pavadino tą atsitikimą karžygišku, pasakė, kad dorai pasielgiau ir atsiuntė man padėkavonę ir brangias dovanas.

GIORDIS. Ištikrųjų, Gunnar, galėtum pasigirti kokiū-nors geresniu žygiu!

GUNNAR. (staigiai). Kitiats žygiats aš nesigi- riu! Nuo to laiko, kaip apleidau Islandiją gyvenau ramiai, pirkliandamas. — Nė žodžio daugiau apie tą!

GIORDIS. Jeigu tu pats užtyli savo garbę, tai aš, tavo žmona, prakalbėsiu.

GUNNAR. Jiordis, liepu tau: tylėk!

GIORDIS. Sygurd kovojė prieš aštuonis vyrus, pilnai apsiginklavęs. Bet Gunnar tamsią naktį įėjo į mano kambarį, užmušė mešką, kuri turėjo dvide- šimties vyrų jėgą, o rankoje turėjo tik trumpą kar- dą!

GUNNAR. (niršęs). Jiordis, ne žodžio daugiau!

DAGNA. (tyliai). Sygurd, tu tylė —

SYGURD. (tyliai). Tylėk!

GIORDIS. (į svečius). Na, veiklūs karžygiats, kas drąsesnis: Sygurd ar Gunnar?

GUNNAR. Tylėk!

GIORDIS. (pakeltū balsu). Sakykit! Turiu tfe- sę to iš jū reikalauti!

SENIS. (iš svečių tarpo). Teisybę norint pasa- kyti: Gunnaro žygis yra puikesnis iš visų žmonių žygių. Gunnar yra drąsiausias karžygis, o čia pat, šale jo Sygurd!

GUNNAR. (šiuurdamas per stalą). Sygurd, Sy- gurd! Kad tu žinotum...

DAGNA. (tyliai). To per daug — dargi draugui!

SYGURD. Tylėk Dagna! (Balsiai į kitus). Iš- tikrųjų, Gunnar yra drąsiausias karžygis ir tokis būtų man lig paskutinės dienos, dargi tuomet, jeigu neprirodytu to, jog aš tą žygį skaitau menkesniu negu jįs.

GIORDIS. Tai pavydas kalba per tave, Sygurdai Vikingais!

SYGURD. (šypsodamasi). O kaip tu klysti! (Draugiškai į Gunnarą gerdamas ir ji per stalą).

Už tavo sveikatą, doras Gunnarai! Ir taip ištūrės mūsų draugiskumas, nors stengiasi jį susilpninti.

GIORDIS. Kiek aš žinau, nieks to daryti nema- no.

SYGURD. Nesakyk to! Greičiau spėti galiu, kad pakvietė mus į vašes norėdama nesantaiką pa- sėti tarp mudviejų.

GIORDIS. Gal tu taip pasielgtum, Sygurd! Esi piktas, nes ne tu pirminkauji tarpe svečių.

SYGURD. Visuomet aukščiau staciū Gunnarą už save.

GIORDIS. Žinoma — vieta šale Gunnaro taip- pat gera ir — (Rodo iš šono į Torolfą). Kad Er- nulf čia būtų, užimtų trečią vietą.

TOROLF. Tuomet sėdėtų Jiokulis, tavo tėvas, ant kito stalo galo; nes turėtų užleisti vietą Ernul- fui. (Sekančios kalbos eina vis karščiau, bet su- laikomos).

GIORDIS. To neprivalai sakyti. Juk Ernulf Skaldas *) ir kalbama, kad giriasi žygiats, kurių nė neatliko.

TOROLF. Bėda tat tam, kuris tas kalbas taip garsiai atkartos, kad maņo ausis išgirstų.

GIORDIS. (pasityčiojant žyposdamasi). Norėtum kersinti?

TOROLF. Ir taip kersinčiau, kad toli apie tai kalbėtų!

GIORDIS. Tat aš išgersiu savo taurę linkėdama, kad pirma barzda tau išaugtų!

TOROLF. Dargi plikabarzdīs jauniks pergeras ginčams su moterimis!

GIORDIS. Bet persilpnas kovoti su vyrais. Dėl- to tai tėvas taip ilgai laikė tave Islandijoje užkro- nyje, kuomet tavo broliats įėjo į mūšius.

TOROLF. Gaila, kad jis ir taves taip gerai ne- sėrgėjo; nebūtom apleidus Islandijos kaipo vergė!

SYGURD ir GUNNAR. Torolf!

DAGNA. (tuo pačiu laiku).. Broli. Jiordis. (tyliai drebėdama iš pykčio). Ha, palauk — palauk — tu!

TOROLF. (paduodamas ranką Gunnarui). Ne- pyk, Gunnar! Piktī žodžiat sprudo iš mano lūpų — bet tavo žmona užgavo mane.

DAGNA. (tyliai, prašydama). Sesute, jeigu ku- liet-nors mane, mylėjai, nekėlik vaidų!

GIORDIS. (juokdamasi). Kas per puota be juo- kų! Nebus nė linksma.

GUNNAR. (pusbalsiai, pakalbėjęs su Torolfu). Vikrus vaikas. (Paduoda jam kardą, kuris kyboja ant sienos). Torolfai! Stai tau daili dovana. Nau- dokis gerai jui ir bukiva draugais!

GIORDIS. Nedalink savo ginklų, Gunnar. Zmo- nės pasakys, kad išdalina daiktus, kurie tau nere- kaltingi.

TOROLF. (apžiūrėdamas kardą). Ačiū už dova- ną, Gunnarai! Nedorame reikale tas kardas nie- kuomet nebus vartojamas!

GIORDIS. Norėdamas ištesėti prižadus, nesko- link jo niekuomet savo broliams.

GUNNAR. Jiordis!

GIORDIS. (toliau kalbėdama). Nekabink jo taip pat ant tavo tėvo sienos, nes kybotų šale nedoro žmogaus ginklų.

TOROLF. Taip, tas tiesa. Tavo tėvo kirvis ir šarvai kybo ten nuo kelių metų.

GIORDIS. (susikalbėdama). Nuolatos kalbi apie tą, kad Ernulf užmušė mano tėvą. Bet jeigu žmo- nės teisybė sako, tai tas žygis daug mažiau gerbtinas, negu tu manai.

TOROLF. O ką gi skelbia žmonės?

GIORDIS. Nedrįstu to sakyti; supykti gali.

TOROLF. Tat tylėk. (Nusikreipia nuo jos).

GIORDIS. Pagalios... galiu pasakyti. Ar tai teisybė, Torolf, kad tavo tėvas per tris naktis sėd- jo moteriškais rubais apsisaitęs pas ragana Smal- sergonne ir virė gėrulus pirma, negu stojo mūšin su Jiokuliu. (Visi atsikelia, didis sujudimas tarp sve- čių).

GUNNAR, SYGURD ir DAGNA. Jiordis!

TOROLF. (begaliniu įpykęs). Negirdėjai tu niekuomet tokios bjaurios melagystės apie Ernulfą iš Fijordų. Pati ją sumaniai, reikia būti tokia bjau- ria gyvate, kaip tu esi, kad ką-nors tokio sumanyti. Užmetė mano tėvui begėdišką karžygiui žygį. (Meta šalin kardą). Atsiimk, Gunnar, savo kardą. Iš namų, kuriuose šmeizia mano tėvą, dovanos nepa- imsiu!

GUNNAR. Klausyk, Torolf!

TOROLF. Leisk mane! Bet saugokitos abudu, tu ir Jiordis! Šią valandą mano tėvo rankose tas, kuris judvime brangiausias yra!

GIORDIS. (nustebs). Tavo tėvo rankose?... GUNNAR. (staiga). Ką tu sakai?

SYGURD. (rusčiai). Kur yra Ernulf?

TOROLF. (piktai žyposdamasi). Pietuose...

su mano broliats!

GUNNAR. Pietuose!

GIORDIS. (staiga). Gunnarai! Ernulf užmušė mudviejų sunų!

GUNNAR. Užmušė! Egilis užmuštas! Bėda Ernulfui ir jo visai giminei! Torolf, sakyk teisy- bę!

SYGURD. Gunnarai, Gunnarai — išklausykie mane!

GUNNAR. Atsakyk, jeigu tau gyvastis miela!

TOROLF. Neisgądysj mane! Palauk, kol tē- vas atvyks. Gėdos stiebą pastatys ties Gunnaro ru- mais! O tu, Jiordis, džiaugis žodžiat, kuriuos šian- dien girdėjau: "Kol sūtems, nesidžiaugs Gunnar ir jo žmona savo įpėdiniu". (Eina į gilumą scenos).

GUNNAR. (begaliniu užsopėjęs). Užmuštas — užmuštas! Mano Egilis užmuštas!

GIORDIS. (įsiutęs). Ir tu... tu leidi Torolfui išėiti! Palleki Egilį, neatkeršysjęs! Niekš nuo šian- dien vadjs tave.

GUNNAR. (savęs nesuvaldydamas). Karda — kija! Tat bus paskutiniai jo žodžiat! (Ištraukia iš vieno svečio kirvį ir išbėgo).

SYGURD. (nori bėgti paskui). Gunnar susilai- kyk!

GIORDIS. (sulaiko Sygurdą). Palauk, palauk! Vyrai juodu išskirs — pažįstu Gunnarą. (Girdeti minios bėgsų balsų, kuri susiepietė prie išėjimo).

SYGURD ir DAGNA. Kas tai buvo?

BALSAS IS MINIOS. Torolf žuvo!

SYGURD. Torolf! Ha, leiskite mane!

DAGNA. Mano broliats! O, mano broliats! (Sy- gurd eina prie durų, bet tuo pačiu laiku išsistiria

*) Dainius.

(Toliaus bus).

IŠ VISUR.

— Prusų seime progresistai įnesė reikalavimą visuotino, ly- gaus, slapto balsavimo renkant seimo pasiuntinius, bet rando vardu ministerių perdėtinis Bue- low apreiškė, jog randas tam niekada nepritars. Išsiplatinus apie tai žinia, prieš seimą su- sirinko pulkai darbininkų, reika- laudami visuotinio balsavimo. Policija apstojo parlamentą, išsi- traukė kardus ir pradėjo vaikyti minias. Susirėmimo tulas dar- bininkų ir policistų skaitlius ta- po sužeistų. Minios, nuvytos nuo seimo triobos, pradėjo rink- tiesi prie ciecoriaus rumo, bet policija uždarė visas vedančias prie rumo gatves.

— Panedėlio vakarą, Coliseum triboj ant Wabash ave. likosė at- daryta vietinė elektriška paroda. Yra ten visoki pagerinimai ir elek- triški išradimai. Paroda ta išti- kro vėta atlankymo.

— Pereitos nedėlios dieną du girti airiai, James Mooney ir James Dooley atėjo į saliuą pn. 100 W. Madison str. ir pradėjo pėstiesi, ant galo išsitraukė peilius. Abudu gana sunkiai susipainė, kol policija jų štukoms galą pada- rė.

— Činjuose, provincijoje Chi- kago, pajigos pesikėliųji dū- niasi. Pereitą sanvaite netoli Kuifing 10000 pasikėliųji susi- rėmė su rando kariūmene ir ją sumušė. Paskui maistininkai iš- degino kazarmes, krasos, mo- kyklos ir kitas triobas, teipgi ka- talikų misiją.

— Peterburgo policija džiau- giasi, kad jai pasisekė sugauti, jos nuomone, labai svarbų revo- lucionierių — 18 metų vaiką Paršenkovą. Besistengiant su- areštuoti, jis gynėsi ir kelis po- licistus pašovė.

— 9 d. sausio, Britišrame ka- nale ir šiaurinės Afrikos pakran- tėsė siautė baisios vėtros, laike kurių Britišrame kanale prau- vo daug žvejų. Netoli El Arais, Morokko pakrantėsė, paskendo du laivai. Prie to pri- gėrė 40 žmonių.

— Varšavos tvirtovėj tarp ma- skoliškųjų oficerų susekė sukab- bj. Suareštavo čia daug ofice- rų. Dabar policija daro kratas Varšavos garnizono oficerų gy- venimuose.

— Vokietijoje, Šiaurinių jurių pakrantėsė, 9 d. sausio, siautė vėtros. Išmestos iš jurių vil- nys mieste Kiel užliejo gatves, kaip kur vandens yra iki 3 pėdų giliai. Trukiai ant pakrančių ge- lizinkelių paliovė bėgioje.

— Somali pakrantėsė, 2000 ginkluotų abisiniečių užpuolė ant italijonų užimto miesto Lugh, miestą paėmė ir išmušė visus mieste buvusius italikus kareivius.

— Mieste Lauzanaoj, Sveicari- joje, suėmė 11 maskoliškųjų re- volucionierių. Juos apkaltina už pareikalavimą nuo vieno tur- tingo maskoliaus 1000 dol. re- volucijos reikalams.

— Parubėzinėje nuo Sveicarijos stacijoje Bucks likosi suareštuoti du maskoliškėjie revoliucio- nieriai. Jie gabeno keturias skry- nias ginklų ir 30000 patronų.

— Peterburge, laike koncerto Mariniškame teatre, garsiam prancuzui smuikininkui Ysaye pavogė didelės vertės jo skrip- ką.

— Prusų Lietuvoje ir visuose šiaur rytiniuose Prusuose 9 d. sausio siautė sniego darganos.

VIETINĖS ŽINIOS.

— International teatre nuo šios sanvaitės prasideda perstatymai angliškų kalboj operų. Tikietai pigus: pradėdant nuo 25 c. My- linai giesmę ir muziką privalytū iš to pasinaudoti.

— Pereitos nedėlios dieną Chi- cagoj veik visą dieną siautė sniego dargana, kuri mieste ganą daug nuostolių pridirbo. Sniegas nu- traukė daug telefono ir telegrafo vielų. Su sniegu, buvo ir smarki vėtra.

— Pereitą sanvaite mirčių skai- lius Chicagoj buvo didesnis negu kada nors nuo 1899 m.: išpuolė 17,48 iš kiekvieno 1000 gyventojų. Mat oras buvo labai nesveikas. Pereitą sanvaite išviso pasimirė 726 ypatos: 401 vyriškis ir 325 moterys. Vaikų iki 5 metų am- žiaus pasimirė 107, o senelių virš 60 metų 184. Daugiausiai mirčių nės 137 buvo nuo plaučių uždegimo, nuo dziovos 63, nuo inkstų uždegimo 52, nuo širdies ligų 54.

su pagalba vietinių draugystių ir pavienių žmonių likosi uždėta mirties Korporacija įtaisymui vietos, kur lietuviai galėtų atlikti visokius susirinkimus, balius, vestuves, teatrą ir t. t., pelnas bus išdalintas akcijonieriams. 1907 m., 26 d. balandžio, tapo nupirktą vietą Knuto, ji buvo paimta ant randos ant 12 metų, korporacija paėmė ir namą pn. 101 — 103 Grand Str. Ten yra vietos: dvi vietos krautuvėms, iš fronto yra salūnas, užpakalyje dvi didelės salės, šone trys mažesnės salės, sykiu gali atsitūti 6 susirinkimui, yra ruožai gyvenimui, kur gyvena šešios šeimos, visi lietuviai. Teipogi yra su- rengtas knygynas, kuris trumpam laike bus atidarytas. Jame mėgstanti skaityti, galės pasiskaityti knygų visokio turinio ir laikraščių. Laikui bėgant, žadama įrengti vakarinę mokyklą, kur galima bus pramokti lietuviškai ir angliškai.

Pasakysiu, už ką šmeižimai pakilo. Pirmiausiai užsipoilė salūninkai, buvę jiems bižnį pagadys: kam, girdi, reikia pardavinėti gėryms Lietuviškam Tautiskam Namui.

Dabar 19 kp. L. S. S. tuli svariariai ant susirinkimų ir per laikraščius šmeižia: kam, girdi, socialistams neduoda už dyką salės! Mės sakymtas: kodėl laikraščiai "Kova" neduoda uždėk? Aiškiai supras visi dėl ko. Dėlto, kad yra iškašči, dėlto ir ne galima ne norėt uždėk. Tas pats yra ir su L. Tautišku Namu: yra dideli iškaščiai, tai už dyką ne galima duot. Priimam uždėk tokias draugijas arba kuopas, kurios ne turi savo ūzdio. Baliaus, vestuvėms ir visokiems pokyliams duodam, ant tokių išlygų: kas ne nori gėrymiais užsimit, užmoka 25 doliarus už vakarą, o kas su gėrymais, tai jei išims 5 bačutes alaus, ne reikia mokėti nieko už svetainę. Socialistams vertėtų nemeluoti; jie sako jei išgersit septynes bačutas, tai bus už dyką. Ne, tik 5, (skaitlius išgėrty bačukū visi ne svarbus ir už tai ne nevėta gėrytės. Rd.) Kada tą vietą laikė vokiečiai ir socialistų 19 kuopa turėjo balių, tai net iš kasos ėmė pinigų, kad tik išgėrti šešias bačutas. Tas yra protokole balandžio mėnesio, 1907 m. Rugpjūtį ne buvo, nes vokiečiai laikė tą vietą. (Tasyk, turbūt ji ir Lietuvišku Tautišku Namu nesivadino, buvo paprasta karcia. Red.). Korporacijai paėmus, tai visa gerkle rėkia: ne reikia karciamų, ne reikia svaiginančių gėrymų, bet ir pats tuom užsimma, kam dar gėrytys, ar reik ar ne reik! Visi žino, kad karciamas naudos neatgabena, bet, kol mės be jų ne apsieiname, tai jos yra. Kitos tautos stovi ne žemiau supratime negu lietuviai, o turi tokius namus: vokiečiai New Yorke turi tris tokius namus.

Draugiai galima sakyti, kad vokiečiai supratime stovi augščiau negu rėksniai, kurie rėkia laikraščius. Pirmiau Lietuvoj, rodos, lietuviai ne laikė karciamų, o jų buvo gana: gėrė lietuviai pas žydus, ir žydėliai darė gražų gyvenimą. Dabar ne žydai laukia Lietuvoj karciamas, bet pats randas įtaisė monopolijos, o žmonės kaip gėrė, tep geria ir girtuoklystė nesumažės, karciamas pačios išnyks, kaip ne bus girtuoklytė. (Cia matyti nesupratimas. Peikianti peikia L. T. N. ne užtai, kad jame pardavinėjami gėrymai, bet užtai, kad korporacija, pirma reklamuotą T. N. kaip svarbią įrengę, pavertė į paprastą karciamą, kad dangstosi tautiškos įrengės skraiste. Karciamų reikalais, kokiais jas vardais ne vadintume, laikraščiai ne užsimma, jeigu užsimma, tai vien apmokamų apgarsinimų skyrinje. Rd.) Vardan Korporacijos L. T. N. Joseph Gavalis, Sekretorius.

APGARSINIMAI.

NEPAISINIMAS.

Kiti žmonės niekad nieko nepaiso. Jie nėra nieku užimti; jie net nepaiso apie save pačius. Niekas negali jų sužadinti iš jų snaudulio, net liga. Ištikro nėra tikėtinu dalyku, kad randasi žmonės su vidurių ligomis, žinodami, kad Trinerio Amerikoniskasis Eliksyras Karčio Vyno yra geriausias vaistas visuose tokiuose atsitikimuose. Jie atidėlioja kartas nuo karto, kol pasidaro pėvelu. Pra-

šalink pirmuosius simptomus. nenorą valgyti ir nustoja stiprumo ir tu išvengi daugelio kančių. Teisybė, kad šitie du simptomai tankiai pranyksta be jokio gydymosi, bet jie gali būti praneikėjais sunkios ligos. Kam mums laukti tokio pavojaus, turint po ranka vaistą, kuris visuomet yra ištikimas! Jis yra geras visokiems viduriams ir turėtų rasti žėduose namuose kaip pirmutinė pagalba atsitikime ligos. Imk jį žėdnu sykiu, kaip tik tavo skundojimas nėra tu, kuo tu rėty buti, ar kuomet nesijauti gerai, kuomet liežuvis apklotas, akys raiba, lūpos atbrizge, oda sausai. Jis tau pagelbės. Gaunamas aptiekose. Juozapas Trineris, 616 — 622 South Ashland Ave., Chicago, Ill.

Draugystių reikalai.

Viršininkai Centro Komiteto "Aušros" Dr-stės.

Pirmsėdis — Dr. M. Zelvienė, 1 Church Str., Plymouth, Pa. Sekr. susinė. — J. Sernas, 3252 S. Halsted Str., Chicago, Ill. Finansų sek. — K. Gugis, 4945 Justine str., Chicago, Ill. Kasierius — Dr. J. Šliupas, 1419 N. Main Ave., Scranton, Pa.

SUSIRINKIMAS.

Chicago. Dr-tė dro V. Kudirkos turės savo susirinkimą pėnyčioje, 17 d. šio mėnesio 8 val. vakare mažoje Teatro Giesmininkų dr-stės svetainėje (Fellowship House); yra daug svarbių reikalų apversymų ir kiekvienas sąnarys butinai turi pribūti.

Komitetas.

4 KEPURINIS BALIUS.

Chicago. Nedėlioje, 26 d. sausio 1908 m. Salėje po Nr. 32-34 Emma st., arti Noble ir Milwaukee ave., Dr-tė Sv. Mykolo Ark. turės savo linksmą kepurinį balių. Prasišės 2:30 val. po pietų. Įėjimas porai 25c. 10 puikių dovanų bus išdalinta ir merginos ar moterys, kurios atsiėmė įdomesnes kepurės, aplaiki minėtas dovanas. — Žiūrėkite, kad jas gautumėte. Visus lietuvius ir lietuves širdingai kviečia atsilankyti.

Komitetas (17-1)

ISKILMINGAS BALIUS.

Chicago. Guodotini lietuviai ir lietuvės yra kviečiami ant pirmo balius, parengto parapijos S. F., kuris atsisbus nedėlioje, 19 d. šio mėnesio Freiheit Turner salėje, 3417 S. Halsted st. Prasišės 5 val. po pietų. Įėjimas 25c. Bus tikrai lietuviška muzika, kuri grieš puikiausius šokus. Kas ateis ant balius, apturės šifortę, su kuria galės eiti ant sekančio mūsų balius. Komitetas.

(17-1)

TEMYKIT, CHICAGOS LIETUVIAI. APVAIKSCIOJIMAS IR SEIMAS.

Susivienijimas Liet. Rymo Katalikų Amerikoje turės savo apvaikšiojimą ir Chicagoje, nedėlioje, 14 d. birželio, šiais metais, o utarninke, seredoj ir ketverge — 16, 17, ir 18 — seimą Columbus salėje (teatre) 1840 Wabash ave., arti 19tos gatvės. Meldžiamie visų darugyčių, klubių ir kuopų Chicagoje minėtomis dienomis nerengti piknikų ar balių, idant vieni kitiems neužkenktume.

Su guodone, seimą rengias Komitetas.

DIDELIS BALIUS!

Wilmerding, Pa. Dr-stė Lietuvos Sunų parengė didelį balių subatoje, 25 d. šio mėnesio lenkų salėje ant Watkins Av., tikietas 25 c., merginoms dykai. Prasišės 6:30 val. vakare. Pelnas nuo balius bus apverstas naudai L. S. Dr-stės Lietuviškos Salės. Baliaus bus tikrai puikus, nes grieš lietuviški muzikantai lietuviškus valcus. Užprašome visus lietuvius ir lietuvaites, vietinius ir aplinkinius skaitlingai atsilankyti ir smagiai pasilinksinti.

Komitetas.

DIDELIS BALIUS.

Chicago. Universiteto studentai parengė balių, nedėlioje, 19 sausio šių metų A. Mickevičiaus svetainėje, 3312 So. Morgan gatvės. Prasišės 6 val. vakare; bus lekian-i kraša ir moteris gavusi daugiausiai laisų apturės puikią do-

vaną; muzika puiki, grieš klumpakojus ir kitus lietuviškus šokus. Pelnas eis naudai čionykščių Universiteto studentų. Lietuvaitės ir lietuviai širdingai kviečiami atsilankyti.

Komitetas.

BALIUS!

Springfield, Ill. Draugystė šv. Juozapo parengė puikių balių, kokio dar Springfielde nebuvo, subatoje, 25 d. sausio šių metų Arion salėje, kertė Jefferson ir 4-tos gatvių. Baliaus prasišės 7 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įėjimas porai 50 c. Pelnas balius bus apverstas įtaisymui vėliau. Visi lietuviai ir lietuvės širdingai kviečiami susirinkti.

Komitetas.

MAZARUSISKAS SPEKTAKLIS.

Chicago. Pirmu kartu ant amerikoniškos scenos bus vaidinama dra 5 veikmės Janovskės "Sugrįžęs iš Siberijos". Vaidens kuopa rusiškų soc.-demokratų ir soc. revoliucionierių West Side Auditorium salėje, (kertė Centre Ave. ir Taylor gat.) nedėlioje, 19 d. sausio šių metų; prasišės 3 val. po pietų. Visas pelnas eis naudai revoliucijos Rosijoje.

Komitetas.

Pajieškojimai.

Pajieškau savo brolio Vincento Pankausko, Kauno gub., Raseinių pav., Kvedainos vol., Alkupio kaimo. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

M. Pankauskis, 3329 So. Morgan str., Chicago, Ill.

Pajieškau savo švogerio Francisiaus Urbono, Kauno gub., Raseinių pav., Tauragės val., Miskų kaimo, ką tik pribuvęs iš tėvynės. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Kaz. Bevirsis, Box 206, Divernon, Ill.

Pajieškau savo draugų Juozo Povilaičio ir Povilo Pakalnio abudu Melvidzių sod.; Tado Virbickio Vaineikių sod., Klemenso Gilio ir Tado Kupšo, abu Sarkių sod. ir Tado Motiejūčio Bivainų sod., visi Joniškės parap., Saulių pav., Kauno gub. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Jonas Petrakis, Box 401, Melrose Park, Ill.

Pajieškau Antano ir Onos Merkevčių, Suvalkų gub., Starapolės pav., Pilviškių parap., Mažosios Cerninėskės kaimo, 4 metai kaip Amerikoje, gyvena Shenandoryje. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Juozas Maurutis, 824 Bank str., Waterbury, Conn.

Pajieškau savo švogerio Vinco Žilinsko, Vilniaus gub., Trakų pavieto, Alovės vals., Nemunaičių parap., Kalmonų sod.; jau apie 4 mėnesiai kaip jis apledo pačią, kuri guli ligonbuty, pas mane palikus mažą mergaitę auginti. Jei motina numirs, busiu priverstas mergaitę atiduoti į prieglaudus namus. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Adomas Chmielnickas, Box 56, Scitico, Conn.

Pajieškau savo švogerio, Kazimiero Klimausko, 20 metų kaip Amerikoje. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

J. Kemezis, 224 Elm str., Newark, N. J.

Pajieškau savo sesutės Viktės Taminauskutės, po vyrų Karpavičienės, kuri prasišalino su Tadu Atkočaičiu, pasiimdama su savimi du vaikus, vieną dviejų, kitą keturių metų, Juozuką ir Jonuką. Ji pati yra nedidelio ūgio, geltonais plaukais, balto veido, ant nosies mažą karputę, juodu žiponu, juoda skrybėlė ir juodu šydu; kalba lenkiškai, bet daugiausiai vartoja lietuvišką kalbą. Tadas Atkočaitis yra su didele nosia, guzuotais ir rudais veidais, šviesiais plaukais. Jos vyrą Joną Karpavičių sunkiai sužeidė kasyklose ir jis pirma mirimo norėty, matyti savo vaikui ir myliny prisiėgę; dovanoja jai viską ir nori ją dar kartą matyti. Teiksis kuogreičiausiai atsiuokti adresu:

Botes Tominovski, Box 502, Minersville, Pa.

Pajieškau savo draugų: Jono ir Francisiaus Sprendžių, Kauno gub., Telsių pav., Kensiulių sod., gyvena La Salle, Ill. ir Aleksandro Kraučono, Kauno gub., Telsių pav., Krugališkių sod., gyvena Schenectady, N. Y. Jie pats ar

Pajieškau savo sesers Katrės Dambrauskienės, gyvenusios Gilbertone, Pa. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Magdė Šimanskiūtė, po vyrų, Jankuvienė, 246 S. Desplaines St., Chicago, Ill.

Pajieškau savo švogerio Jono Trejaus, Kauno gub., Raseinių pav., Ervilko vol., Cepačių kaimo, turio labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Rozalija Koviackatė, 203 Clark Str., Cambridge, Mass.

Pajieškau savo sesers Onos Ledičės, Kauno gub., Saulių pav., Zagarės parap., Šauksėnų kaimo, 3 metai kaip Amerikoje. Pirmiau gyveno New York'e turio pas jį svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Bronislovas Kontrimas, 182 Bolton str., Boston, Mass.

Pajieškau savo brolio Francisiaus Rekešio, po vyrų Jurgio Mačiūčio, abudu Suvalkų gubern., Naumiesčio par., Kidulių gminio, Rašalių kaimo. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Ona Rėkešutė, 5 Stilman str., Boston, Mass.

Pajieškau savo draugų: Jono ir Francisiaus Sprendžių, Kauno gub., Telsių pav., Kensiulių sod., gyvena La Salle, Ill. ir Aleksandro Kraučono, Kauno gub., Telsių pav., Krugališkių sod., gyvena Schenectady, N. Y. Jie pats ar

SKAITUTOJAMS.

Kurių prenumerata už "Lietuvą" jau išsiųsta, malonėkė ją atnaujinti. Kurie savlaikie neatnaujina, "Lietuvą" liks sulaukys, todėl kurie nenorite, kad "Lietuva" liktųsi sulaukys, pasirūpinkite tuojaus užsimokėti.

A. OLSZEWSKIS, "Lietuvos" Išeitojas.

VILNIAUS KALENDORIUS

1908 m. Turi puslapių 145, kainą su prisijuntimu 30 centų, gaunamas pas M.J. Damijonaitį, 3250 S. Halsted st., Chicago, Ill.

Pajieškau savo draugo Matijuso Išaraičio, Lodiškės kaimo, Tamošbudžio gm., Naumiesčio pav., Stanislovo Rinarto, Braziukų kaimo, Dobrovolės gm., Naumiesčio pav., ir draugo Juozo Petkuno, Begarskių kaimo, Tamošbudžio gm., Naumiesčio pav., visi Suvalkų gub. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Jonas Jesevičė, 838 Clearview st., Scranton, Pa.

Pajieškau dviejų draugų Augusto ir Juozapo Jurginių, Kauno gub., Raseinių pav., Pagrmančių parap., Šaukėnų sod.; pirmiau gyvena Marquette, Ill. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Augustas Trijonis, 702 S. Canal str., Chicago, Ill.

Pajieškau apsidėmimū merginos nuo 19 iki 24 metų amžiaus. Norinti susirašinėti teiksis prisijusti savo paveikslą.

Sim. Miller, Zeneth, N. Dak.

Pajieškau savo sesers Marijonos Stanevičiukės, po vyrų Černauskienės, Kauno gub., Raseinių pav., Ervilko gm., Mikadų kaimo, pirmiau gyvena Omahoje, Nebr. Ji pati ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Elzbieta Stanevičiūtė, Box 7, French Village, Ill.

Pajieškau savo draugo Kazimiero Sudeuto, Kauno gub., iš Saulių miesto, apie pusantų metų Amerikoje, antru kartą atvykęs pirmiau gyvena Philadelphiaje, apie 4 metus. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Augustinas Balaitis, 132 Tasker str., Philadelphia, Pa.

Pajieškau Jono Laukaičio, Vilniaus gub., Trakų pav., Jezno val., Puzonių kaimo; turiu pas jį svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Fl. Bunevičia, Box 364, Spring Valley, Ill.

Pajieškau savo sesers Katrės Dambrauskienės, gyvenusios Gilbertone, Pa. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Magdė Šimanskiūtė, po vyrų, Jankuvienė, 246 S. Desplaines St., Chicago, Ill.

Pajieškau savo švogerio Jono Trejaus, Kauno gub., Raseinių pav., Ervilko vol., Cepačių kaimo, turio labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Rozalija Koviackatė, 203 Clark Str., Cambridge, Mass.

Pajieškau savo sesers Onos Ledičės, Kauno gub., Saulių pav., Zagarės parap., Šauksėnų kaimo, 3 metai kaip Amerikoje. Pirmiau gyveno New York'e turio pas jį svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Bronislovas Kontrimas, 182 Bolton str., Boston, Mass.

Pajieškau savo brolio Francisiaus Rekešio, po vyrų Jurgio Mačiūčio, abudu Suvalkų gubern., Naumiesčio par., Kidulių gminio, Rašalių kaimo. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Ona Rėkešutė, 5 Stilman str., Boston, Mass.

Pajieškau savo draugų: Jono ir Francisiaus Sprendžių, Kauno gub., Telsių pav., Kensiulių sod., gyvena La Salle, Ill. ir Aleksandro Kraučono, Kauno gub., Telsių pav., Krugališkių sod., gyvena Schenectady, N. Y. Jie pats ar

Pajieškau savo sesers Katrės Dambrauskienės, gyvenusios Gilbertone, Pa. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Magdė Šimanskiūtė, po vyrų, Jankuvienė, 246 S. Desplaines St., Chicago, Ill.

Pajieškau savo švogerio Jono Trejaus, Kauno gub., Raseinių pav., Ervilko vol., Cepačių kaimo, turio labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Rozalija Koviackatė, 203 Clark Str., Cambridge, Mass.

Pajieškau savo sesers Onos Ledičės, Kauno gub., Saulių pav., Zagarės parap., Šauksėnų kaimo, 3 metai kaip Amerikoje. Pirmiau gyveno New York'e turio pas jį svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Bronislovas Kontrimas, 182 Bolton str., Boston, Mass.

Pajieškau savo brolio Francisiaus Rekešio, po vyrų Jurgio Mačiūčio, abudu Suvalkų gubern., Naumiesčio par., Kidulių gminio, Rašalių kaimo. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Ona Rėkešutė, 5 Stilman str., Boston, Mass.

SKAITUTOJAMS.

Kurių prenumerata už "Lietuvą" jau išsiųsta, malonėkė ją atnaujinti. Kurie savlaikie neatnaujina, "Lietuvą" liks sulaukys, todėl kurie nenorite, kad "Lietuva" liktųsi sulaukys, pasirūpinkite tuojaus užsimokėti.

A. OLSZEWSKIS, "Lietuvos" Išeitojas.

VILNIAUS KALENDORIUS

1908 m. Turi puslapių 145, kainą su prisijuntimu 30 centų, gaunamas pas M.J. Damijonaitį, 3250 S. Halsted st., Chicago, Ill.

Pajieškau savo draugo Matijuso Išaraičio, Lodiškės kaimo, Tamošbudžio gm., Naumiesčio pav., Stanislovo Rinarto, Braziukų kaimo, Dobrovolės gm., Naumiesčio pav., ir draugo Juozo Petkuno, Begarskių kaimo, Tamošbudžio gm., Naumiesčio pav., visi Suvalkų gub. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Jonas Jesevičė, 838 Clearview st., Scranton, Pa.

Pajieškau dviejų draugų Augusto ir Juozapo Jurginių, Kauno gub., Raseinių pav., Pagrmančių parap., Šaukėnų sod.; pirmiau gyvena Marquette, Ill. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Augustas Trijonis, 702 S. Canal str., Chicago, Ill.

Pajieškau apsidėmimū merginos nuo 19 iki 24 metų amžiaus. Norinti susirašinėti teiksis prisijusti savo paveikslą.

Sim. Miller, Zeneth, N. Dak.

Pajieškau savo sesers Marijonos Stanevičiukės, po vyrų Černauskienės, Kauno gub., Raseinių pav., Ervilko gm., Mikadų kaimo, pirmiau gyvena Omahoje, Nebr. Ji pati ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Elzbieta Stanevičiūtė, Box 7, French Village, Ill.

Pajieškau savo draugo Kazimiero Sudeuto, Kauno gub., iš Saulių miesto, apie pusantų metų Amerikoje, antru kartą atvykęs pirmiau gyvena Philadelphiaje, apie 4 metus. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Augustinas Balaitis, 132 Tasker str., Philadelphia, Pa.

Pajieškau Jono Laukaičio, Vilniaus gub., Trakų pav., Jezno val., Puzonių kaimo; turiu pas jį svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Fl. Bunevičia, Box 364, Spring Valley, Ill.

Pajieškau savo sesers Katrės Dambrauskienės, gyvenusios Gilbertone, Pa. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Magdė Šimanskiūtė, po vyrų, Jankuvienė, 246 S. Desplaines St., Chicago, Ill.

Pajieškau savo švogerio Jono Trejaus, Kauno gub., Raseinių pav., Ervilko vol., Cepačių kaimo, turio labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Rozalija Koviackatė, 203 Clark Str., Cambridge, Mass.

Pajieškau savo sesers Onos Ledičės, Kauno gub., Saulių pav., Zagarės parap., Šauksėnų kaimo, 3 metai kaip Amerikoje. Pirmiau gyveno New York'e turio pas jį svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Bronislovas Kontrimas, 182 Bolton str., Boston, Mass.

Pajieškau savo brolio Francisiaus Rekešio, po vyrų Jurgio Mačiūčio, abudu Suvalkų gubern., Naumiesčio par., Kidulių gminio, Rašalių kaimo. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Ona Rėkešutė, 5 Stilman str., Boston, Mass.

Pajieškau savo draugų: Jono ir Francisiaus Sprendžių, Kauno gub., Telsių pav., Kensiulių sod., gyvena La Salle, Ill. ir Aleksandro Kraučono, Kauno gub., Telsių pav., Krugališkių sod., gyvena Schenectady, N. Y. Jie pats ar

Pajieškau savo sesers Katrės Dambrauskienės, gyvenusios Gilbertone, Pa. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Magdė Šimanskiūtė, po vyrų, Jankuvienė, 246 S. Desplaines St., Chicago, Ill.

Pajieškau savo švogerio Jono Trejaus, Kauno gub., Raseinių pav., Ervilko vol., Cepačių kaimo, turio labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Rozalija Koviackatė, 203 Clark Str., Cambridge, Mass.

Pajieškau savo sesers Onos Ledičės, Kauno gub., Saulių pav., Zagarės parap., Šauksėnų kaimo, 3 metai kaip Amerikoje. Pirmiau gyveno New York'e turio pas jį svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Bronislovas Kontrimas, 182 Bolton str., Boston, Mass.

Pajieškau savo brolio Francisiaus Rekešio, po vyrų Jurgio Mačiūčio, abudu Suvalkų gubern., Naumiesčio par., Kidulių gminio, Rašalių kaimo. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią adresu:

Ona Rėkešutė, 5 Stilman str., Boston, Mass.

Pajieškau savo draugų: Jono ir Francisiaus Sprendžių, Kauno gub., Telsių pav., Kensiulių sod., gyvena La Salle, Ill. ir Aleksandro Kraučono, Kauno gub., Telsių pav., Krugališkių sod., gyvena Schenectady, N. Y. Jie pats ar

SKAITUTOJAMS.

Kurių prenumerata už "Lietuvą" jau išsi

678 Lietuvių Pradžios Mūsų Aži-
joje. Nuo senovės iki šio pakeičio
pildyti. Parašė Lietuvių Mūsų
Aži-joje (D. Ras J. Šilpa). Knyga turi
283 puslapius ir 4 didelias mapas, pa-
rodojančias vietas kur senovėje gyveno
lietuvių pradžios. Aprašo lietuvių pa-
rašą (ar 800 metų prieš Kristaus
gimimą. Chicago, Ill. 1899. \$0.50

700 Rašto Istorija. Pagal A. B.
Schiffertį sutalė Šernas. Aprašo ko-
tū būdų žmonės rašyti šimok, kaip
širdis sau rašė klekvena žmonių
tauta, kokie buvo raštai senovėje daug
metų prieš Kristų, kada žmonės vie-
doje rašto vartoję mazgelius ant šniu-
ry, laplaistymus ant medžio, iškapoji-
mus ant akmenų, piešė paveikėlius, ir
dik nosenti dažo iki šandientinio al-
fabeto (litarų), su kuriu dabar ga-
li parašyti klekvena žodį ir viską ap-
rašyti taip gerai, kaip ir gyvu žodžiu.
Yra tai knyga, kuri ištikro žmogų in-
teresuoja, parodoma kaip tobulumo
rašto raštas. Chicago, Ill. 1905, pu-
slapių 304 \$1.00
Apdaryta \$1.25

722 Trumpa senovės istorija. Pagal
prof. R. Vipper vertė iš rusų kalbos
su paveikėliais senovinių lietuvių
ir 5-els spalvotais žemėlapiis (mapo-
nis). Yra tai tiksliausia svetlo istori-
ja nuo seniausių laikų, daug metų
prieš Kristaus gimimą iki nuopoliu-
Rymo viešpatystės. Chicago, Ill. 1904
pusl. 305 \$1.00
Apdaryta \$1.25

851 Apie turtų išdirbimą. Parašė
kan. Schram. Vertė S. M. Veikalaus gyl-
kianantis politiška ekonomija. Kokias
kolias išdirbimą turtai, kaip jie gūsi-
krauna ir kaip atstipia ant gyvenim-
b draugijos. Chicago, Ill. 1900, pusla-
pių 139 \$0.35c

856 Aukos karės Dievui. Parašė Jo-
nas Gražys. Ši knygelė aprašo kokios
kada buvo karės, kas buvo jų prieša-
ečia, kiek biėdės padarė ir daro žmo-
nėms ir kas į jas stumia. Chicago, Ill.
1902, pusl. 40 \$0.10c

861 Dras J. Basanavičius. Lenkai
Lietuvoje. Iš rusų kalbos vertė V. Gin-
tautas. nurodymai kaip lenkiška kal-
ba sunaikino ir sudemoralizavo Lietu-
vą ir kaip ji kenkia lietuvystei sulys
šiai dienai. Chicago, Ill. 1903, pusla-
pių 41 \$0.15c

946 Priedėlis prie Lietuviško klau-
simo. Raštelis gyvūnantis lietuvystės
šikalus po valdžia Rusijos ir po tie-
kio lenkystės. Chicago, Ill. 1903, pusla-
pių 38 \$0.15c

1102 Auginimas ir maitinimas ma-
žų vaikų. Parašė J. Kulis, M. D. Chi-
cago, Ill. 1907, pusl. 28 \$0.10c

1135 Hygiene arba mokslas apie už-
kaišmą sveikatos. Pagal Bernesą.
Turi kitus, sutalė Šernas. Yra
tūla daktariška knyga. Kas ją su-
atyd-perskaitys, patalys apsaugoti
nuo visokių ligų, užlaikyti čylybėje
savo sveikatą, paliginti savo amžių ir
užauginti sveikus ir tvirtus savo va-
ikus. Chicago, Ill. 1897, pusl. 132. \$0.35c

1176 Pamatas Visokiui Reformai.
Vadovas sveikatai, turtui ir laisvei.
Populiariškas raštas apie klausimą
hygijos. Parašė Otto Cardue. Su
raštininko leidimu vertė J. Laukis.
Knygelė nurodo kad mėsą ir kai kurie
kiti taip pavadinoti dūginanti valgiai,
yra netinkami žmonėms maistais.
Chicago, Ill. 1907, pusl. 113. \$0.30c

1210 Aritmetika. Sutalė S. Škač-
kauskas. Lesgas budas išmokyti skai-
tinti (rokuoti). Knyga padalyta į
penkis skyrius. Skyrius I — apie
skaičius. Skyrius II — trupiniai, sky-
rius III — dešimtiniai trupiniai. Sky-
rius IV — Prilyginimai ir proporcijos.
Skyrius V — Proporcijų priedėlis.
Chicago, Ill. 1897, pusl. 104 \$0.25c

1215 Rankvedis angliskos kalbos. Pa-
condor'as, Harvey, Maxwell ir ki-
ras J. Laukis. Yra tai prakti-
ka knyga išmokinti angl-
iskos kalbą, padam per save be pagel-
bos. Chicago, Ill. 1906, pu-
slapių 307 \$1.25
Yra \$1.50

Žodynas Lietuviškai - angliskos
Dalis I. Sutalė A. Lalis. Čia
sus Lietuviškus žodžius išgūdy-
tiškai. Kožnas žodis paženklin-
reymos litaroms prie kokio
ikos skyriaus jis priguli. Kny-
matas 6x9 colius. Kieti, mēly-
spauspėis "paupe omipus au-
garos. Chicago, Ill. 1902, pu-
slapių 382 \$2.00

Žodynas Lietuviškai - angliskos
Dalis II. Sutalė A. Lalis. Čia
sus Lietuviškus žodžius išgūdy-
tiškai. Kožnas žodis paženklin-
reymos litaroms prie kokio
ikos skyriaus jis priguli. Kny-
matas 6x9 colius. Kieti, mēly-
spauspėis "paupe omipus au-
garos. Chicago, Ill. 1902, pu-
slapių 382 \$2.00

Žodynas Lietuviškai - angliskos
Dalis III. Sutalė A. Lalis. Čia
sus Lietuviškus žodžius išgūdy-
tiškai. Kožnas žodis paženklin-
reymos litaroms prie kokio
ikos skyriaus jis priguli. Kny-
matas 6x9 colius. Kieti, mēly-
spauspėis "paupe omipus au-
garos. Chicago, Ill. 1902, pu-
slapių 382 \$2.00

Žodynas Lietuviškai - angliskos
Dalis IV. Sutalė A. Lalis. Čia
sus Lietuviškus žodžius išgūdy-
tiškai. Kožnas žodis paženklin-
reymos litaroms prie kokio
ikos skyriaus jis priguli. Kny-
matas 6x9 colius. Kieti, mēly-
spauspėis "paupe omipus au-
garos. Chicago, Ill. 1902, pu-
slapių 382 \$2.00

Žodynas Lietuviškai - angliskos
Dalis V. Sutalė A. Lalis. Čia
sus Lietuviškus žodžius išgūdy-
tiškai. Kožnas žodis paženklin-
reymos litaroms prie kokio
ikos skyriaus jis priguli. Kny-
matas 6x9 colius. Kieti, mēly-
spauspėis "paupe omipus au-
garos. Chicago, Ill. 1902, pu-
slapių 382 \$2.00

Žodynas Lietuviškai - angliskos
Dalis VI. Sutalė A. Lalis. Čia
sus Lietuviškus žodžius išgūdy-
tiškai. Kožnas žodis paženklin-
reymos litaroms prie kokio
ikos skyriaus jis priguli. Kny-
matas 6x9 colius. Kieti, mēly-
spauspėis "paupe omipus au-
garos. Chicago, Ill. 1902, pu-
slapių 382 \$2.00

ir sutalys pagal tikrą persiškai-egip-
tišką sapninką, su 310 abrozeiliu, su
aprašymu planetų ir paapelių, kokias
senovės žmonės vartojo dėl atspėjimo
atetis. Geriausiai išgūdo visokių
sapnus, kokie tik žmogai prisapnoti
gali. Chicago, Ill. 1895, pusl. 205. \$0.50c
Tas pats drūtai apdarytas \$0.85c

1515 Orakulas. Naujas pilnas Oraku-
las arba knyga burtų, monų ir visokių
paapelių ir praktiška C. C. St. Ger-
main Delnazinystė, su paveikėliais.
Surinko ir išgūdo iš svetimų kalbų J.
Laukis. Yra tai didžiausia ir prakti-
škiausia monų knyga, burtų ir delna-
zinystės mokslo. Formatas 6x9 colius,
ant viršaus apdaryti kėliuotas paveik-
sias būrininko rūmo. Chicago, Ill. 1904,
pusl. 412 \$3.00
Drūtuose apdaruose \$3.50

1521 Paslaptys Magijos bei Spiritiz-
mo šviesoje Mokslo. Pagal svetimus
šaltinius sutalė J. Laukis. Yra tai
išsisklaidimas monų darymo. Šioje kny-
goje atrastie visos monų ir burtų pa-
slaptis ir jas suprasite, nes aiškiai ap-
rašytos ir paveikėliais parodytos visos
slaptybės ir būdai jų darymo. Chi-
cago, Ill. 1903, pusl. 262 \$0.50c

1525 Rankvedis gramatų rašymui.
Knygelė pamokanti kaip rašyti gram-
matas į firmas, pažįstamas, gimines,
prietelius, mylimus ir milimas prieš
apsiviešim. Į ponus, kunigus, vyskū-
pus ir kitas augstos luomos ypatas.
Pasveikimai, ant naujų metų, dienoje
vardavų, gimimo, ir kituose atsitiki-
muose. Chicago, Ill. 1895, psl. 115 40c

1632 Gyvenimas Šv. Tėvo. Popie-
žiaus Benedikto IX, valdžiusio apašta-
lišką sostą Ryme nuo 1033 iki 1044
metų \$0.25c

1635 Lietuviškas Lementorius dėl
mažų vaikelių. Su poteriais, katakiz-
mais ir ministrantura. Vilniuje 1863,
pusl. 52 \$0.15c

27 Gyvenimo Mokykla. Parašė Oris-
son Svett-Marden. Lietuviškon kalbon
išvertė K. Žegota. Užrašai pagarsė-
jusių žmonių. Labai naudinga kny-
ga. Didelio formato. Chicago, Ill.
1907 \$1.50
Apdaryta \$2.00

Užsipašydami virš minėtų knyge-
lių, adresuokite:

A. Olszewski
3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.

Stereoskopai arba Teleskopai.

Stereoskopas arba Teleskopas yra tai
prietaisa arba siuronas su padidina-
niais stiklais, per kuriuos kad žiūrai
ant abrozeili, abrozeilia paritryta į na-
turališką paveikslą, kuriame matai cie-
las grupas žmonių, triubų, visą mie-
stą, plačius laukus, miškus, daržus ir
teip toliau, teip kaip kad pats toje vie-
toje būtumėi ir viską savo akimi ma-
tytumėi. Teleskopas paverčia į natu-
rališką esybę, padidina jį atakirto
žmogų nuo žmogaus ir išrodo jau ne
paveikslu, bet tikru atsitikimu.
Mėsa turime dabar ant pardavimo gra-
žiausius stereoskopiskus paveikslus,
kaip matote žemiau surašytus.

SERIJA I.
Susideda iš 12 Stereoskopiskų paveik-
salių pūndelyje. Prekė 50c. už
pūndelį.

Štai ką juose gali pamatyti:
1 Stebėtinai grovial Yellow-Stone Pa-
rke.

2 Kietkinė paroda, mieste Sarato-
go, N. Y.

3 Boveri gatvė New Yorke.

4 Didysis vandens puolimas, Yellow-
stone Parke.

5 Tipiška tabako farma, Kuboje.

6 Sudu butas mieste Honolulu, ant sa-
los Hawaii.

7 Žuvų rinka, mieste Manilės, ant Fi-
lipinų salų.

8 San Jose gatvė, mieste San Juan,
Porto Rico.

9 Pulkiausia piliis mieste Rheinsteln,
Prūsijoje.

10 Pulkiausias žurnalas Salone de
Jenets, mieste Vienoje.

11 Švento Mykolo palocius, Peterbur-
ge, Rosijoje.

12 Švento Petro bažnyčia ir piliacius
Ryme.

SERIJA II.
Susideda iš 25 Stereoskopiskų paveik-
salių bakselyje. Prekė 75c. už
bakselį.

Štai ką juose gali pamatyti:
1 Gražiausias vandens puolimas, Ha-
viana Gien, N. Y.

2 Orandijū sodas, Floridoje.

3 Didžiausias pašto būdikas, New
Yorke.

4 Stebėtinas vandens puolimas, Ni-
gara Falls, New York.

5 Pulkiausia svetainė United States
Hotelyje, mieste Saratogo, N. Y.

6 Kupčiška gatvė, Obiapo, mieste Ha-
vamos, Kuboje.

7 Ukliniko namai, Kuboje.

8 Įplukdytas galvijų mieste Manilės,
ant Filipinų salų.

9 Geležinkelis ant salos Hawaii.

10 Gatvė miesto Manilės, ant salos Fi-
lipinų.

11 Kapelija "Souza" ant Paryžiaus pa-
ros, Francuzijoje.

12 Palmų daržas mieste Frankfort,
Prūsijoje.

13 Merginos parduoda kvietikas mie-
ste Kopenhagen, Danijoje.

14 Pulkiausias kvietikų darželis, mie-
ste Monte Carlo.

15 Rustoenval vandens puolimas, Nor-
vegijoje.

16 Opera avenue gatvė, Paryžiaus,
Francuzijoje.

17 Moterų duetis su kardais.

18 Moterys prie arbatos.

19 Motina kudių prausia.

20 Kat: labai dideli tie mažiukai.

21 Vakaro diskusijos.

Ir keturi kitoki paveikėliai.

SERIJA III.
Susideda iš 25 Stereoskopiskų paveik-
salių iš Kristaus gyvenimo. Pre-
kė \$1.00 už bakselį su 22 paveik-
saliu.

Štai ką juose gali pamatyti:
1 Kristaus užgimimas Betlejeus Stal-
nelyje.

2 Trys Karaliai atliko gimusi Kristų
ir dovanas jam kioja.

3 Kristus, dar kudiuku budamas, mo-
kina daktarus Jeruzoliaus bažny-
čioje.

4 Kristus ant avodžbos, Kalno Gali-
lejaus. Permaino vandenį į vyną.

5 Kristus ant kalno kalba prie kais
Judošius savo pabačiamu išduodu
Kristų žydams.

6 Simonas pagalbeti Kristul kryžių
nešti.

8 Šventa Veronika apliuosto veidą
Kristul.

9 Jūsus ramina moteris, kad jo ne-
užkūt.

10 Jėsus prie kalno Golgotos, nukry-
žavojimo vietas.

11 Žalneris ir Šv. Petras prie kalno
Golgotos.

12 Kristus pveda savo motiną Jonul.

13 Skaito Kristul myrio dekreto ant
kalno Golgotos.

14 Žydai nuosiūsi kalti Kristų prie kry-
žiaus.

15 Kristus kunų ima nuo kryžiaus.

16 Kristus keliasi iš grabo.

17 Kristus žengia į dangų.

18 Regyčia šigdienio Betlejeus.

19 Kaip šigdien išrodo Stalnėlė, ku-
aurioje Kristus gimė.

21 Bažnyčia apreiškimo Šv. P. Marijos.

22 Bažnyčia sudavota ant grabo Šv.
P. Marijos.

23 Kaip šigdien išrodo Kristaus gra-
bas.

24 Kaip šigdien išrodo Kalvarija, kur
Kristus mirė.

25 Ulytėlė po vardu Jėzus "Štai žmo-
gus".

SERIJA IV.
Susideda iš 100 Stereoskopiskų paveik-
salių bakselyje. Prekė \$2.00 už
bakselį.

Šioje serijoje yra 4 skyrius tiek pa-
veikėlių kaip pirmosios serijos. Ir
štai ką juose galite pamatyti:

101 Besilatinanti audra ant ežero Erie.

102 New York. Tavorų krovimas į di-
delį oceaninį laivą.

103 New York. Pilies daržas (Castle
Garden).

104 Boston. Ežeras viešame darže.

105 Atlantic City, New Jersey. Pama-
ry.

106 Niagara. Patkavinis vandenskrū-
tis nuo ožinės salos. (Horse
Shoe Falls from Goat Island).

107 Chicago. Auditorium viešbutis ir
Michigan Avenue.

108 Kaskados ir pokylinė svetainė. L.
P. Parodos 1904m.

109 Moki indijonas namėje.

110 Moki indijonų gyvenimas.

111 Sioux indijonų vadas, He-No-Frad.

112 Vartininkai (The Sentinels) 3,043
pėdų augčio, Yosemite, Cal.

113 Motina giria, 63 pėdas apėmio. Yo-
semite Klony, Cal.

114 Magdelenos Kolegija, Oxford, Ang-
lijo.

115 Aikria. Killarney, piliis Ross.

116 Įėjimas į Muckross Kliostrą, Ai-
r-jo.

117 Siurinis miestas, Gibraltar.

118 Berynas. Bonder lovis ir Kate-
dra.

119 Vokiečia. Griuvėsiai viduramžinės
pilies.

120 Vokiečia. Latvų apšildantis Ko-
biens, ant Rheino upės.

121 Svedija. Stokholmas nuo vandens
pusės.

122 Stokholmas. Karališkas palocius.

123 Svedija. Ant kello į Odde.

124 Svedija. Lejono piliis, Goteborge.

125 Šveicarija. Mount Blanc šturin
nuo Chamonix.

126 Tūn, Šveicarijoje.

127 Žiuvinis klemas, Alhambra, Grana-
da, Ispanijoje.

128 Katedra Notre Dame, taskada. Pa-
ryžiaus, Francuzijoje.

129 Tullerijau daržas, Paryžiaus, Fran-
cijoje.

130 Palocias tautų ant upės Seina's,
Paryžiaus Paroda, 1900m.

131 Venus de Milo Louvre, Paryžiaus,
Francijoje.

132 des Champs Elysees, Paryžiaus,
Francijoje.

133 Didžiosios operos palocius, Pa-
ryžiaus, Francijoje.

134 Tvirtynė Šv. Jono ir Katedra, Mar-
seilles, Francijoje.

135 Latvų užplauka ir ežeras, Villefran-
che, Francijoje.

136 Carniche kelias ir ežerėlis Ville-
franche, Francijoje.

137 Pajūrinis kraštas Casino, Monte
Carlo.

138 Vatikano daržas ir Šv. Petro ka-
tedra, Ryme, Italijoje.

139 Rymas Rymu nuo bokšto Šv. Pe-
tro katedros.

140 Didžioji galerija Colona palociuje,
Ryme, Italijoje.

141 Šiklausias Setinlo Severo, Ryme,
Italijoje.

142 Koloseumas, Ryme, Italijoje.

143 Neseniai atkastas palocius, Pom-
pejio, Italijoje.

144 Senatas ir Kanalas, Milane, Itali-
joje.

145 Kelias Šv. Juozapo, Venecijoje, Ita-
lijoje.

146 Šerimas karvelių ant piečiaus San
Marco, Venecijoje.

147 Kelias Šv. Andrejaus, Venecijoje,
Italijoje.

148 Mahometonų bažnyčia Omara.

149 Oceaninis pakraštis, parodantis ke-
lio užuolanką, Algieria.

150 Gėrymo fontanas ir gatvė Senamo
Kairo, Egipte.

151 Besimeldžiant derviai kieme ma-
hometonų bažnyčioje Gamos El
Ab.

152 Mahometonų bažnyčia Sultano Ha-
san, šturin, nuo Cladello sienų,
Kairo, Egipte.

153 Pyramidos ir Arabų vilija, šturin
nuo Ghizeh kello, Kairo, Egipte.

154 Arabija. Daržas išdėstusiam
upės tako.

155 Įėjimas į palocių, Singapore, Indi-
joje.

156 Turgaus diena Singapore, Indijoje.

157 Tautiškas greitis traukis, Singa-
pore, Indijoje.

158 Poliejos stacija Hong Konge, Chi-
nijoje.

159 Žibintus Hong Konge, Chinijoje.

160 Chiniečių vienbuorniai laivai į
plaukoj Hong Konge, Chinijoje.

161 Gražusis kelias Shanghai, Chinijoje.

162 Žvilgis ant viešos turgavietės,
Shanghai, Chinijoje.

163 Tautiškas priešpiečių namas ant
salos Java.

164 Tokyo, Japonijoje. Irso gražybės
laukas.

165 Yokohama, Japonijoje. Pradas egip-
tiškų lotus kvietikų pilname žy-
dėjime.

